

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHold

Utnytta potensial / "Alt jeg ser i dødens port." Innspill til en teologi ved gravkanten. / Servicekirke med kunde-garanti? / Fra bokfronten / Fra bispe-dømmerådene og Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

1. søndag etter påske - Ingvild Helene Mydske Fallegård
2. søndag etter påske - Torbjørn Holth
3. søndag etter påske - Øystein I. Larsen

Nye liturgiar og bøker er ikkje ein garanti for å overvinne dei hindringane som til no har hemma fleksibiliteten og fridomen

Utnytta potensial

Det er eit faktum at det pågåande reform-arbeidet med gudstenestelivet i Den norske kyrkja kom i gang nokså brått, ja, endåtil vart sett i gang utan at saka fekk ei formell handsaming i Kyrkjemøtet. Av Jørund Midttun

sin artikkel i Halvårsskrift for Praktisk Teologi 1-2006 framgår at Kyrkjerådet sitt vedtak om ein gjennomgripande reform vekte stor undring, ja, sette ein støkk endatil i sekretariatet til Kyrkjerådet, ettersom dei ressurs-

messige og organisatoriske konsekvensane av vedtaket gjekk opp for dei som kom til å bli berørte. Samanlikna med den grundige og omfattande prosessen som innleia reformarbeidet i The Evangelical-Lutheran Church of America (ELCA), fortonar dette hastverket seg noko underleg. I USA starta arbeidet med handsaminga av ei prinsippfråsegn for retningslinjer og praksis vedrørende gudstenestefeiringa generelt i kyrkja. Gjennom omfattande konsultasjonar kom kyrkjelydane i ELCA til semje om kva som er "karakteristisk og sentralt å vektlegge ved luthersk gudstjenesteliv" (HPT 1-2006, side 12), nedfelt i dokumentet *The Use of the Means of Grace*. Takka vere denne grundige prosessen sikra ein seg mellom anna brei deltaking frå kyrkjelydane i reformarbeidet.

Sjølv om det frå ei side sett er fascinerande at vår kyrkje kan lansere sitt største reformarbeid på lenge - utanom trusopplæringsreforma og tilhøvet mellom staten og kyrkja - på ein såpass "effektiv" måte, er det samstundes verd å reflektere over om viktige omsyn ved denne prosessen kan kome til å tape på eit slikt råkøyr. No høyrer det med i biletet at Kyrkjemøtet i 2003 hadde ein open samtale utanom dagsorden om gudstenestereform, og det vart klart at tida kjendest moden for å gå vidare med denne saka. Sett opp mot *The Use of the Means of Grace* vert likevel fråsegna frå Ungdommens kyrkjemøte i 2003 (UKM), "Hva slags gudstjeneste vil vi ha", nokså lettbeint. I praksis fekk denne fråsegna langt på veg fekk legge føringane for reformarbeidet.

Eg er ikkje usamd i at det er heilt avgjerande viktig for kyrkja å kome den oppveksande slekt i møte i gudstenestearbeidet. Det er likevel verd å legge merke til at den fleksibiliteten som UKM etterlyser, i røynda har eit godt livsrom i dei gudstenesteordningane som alt no finst i bøkene våre. At den slett ikkje vert utnytta til fulle, er noko ikkje minst Arne J. Solhaug, tidlegare leiar i Nemnd for Gudstenesteliv, har understreka fleire gonger. Kanskje burde eit grundigare forarbeid til igangsetting av reforma særleg vore sikta inn mot å avklare kvifor fleksibiliteten og fridomen i gudstenesteordningane vi allereie har, ikkje vert meir

synleg i kyrkjelydane. Å kome på sporet av årsakene til dette vil vere heilt avgjerande for om ein skal lykkast med å setje nye reformer ut i livet. Nye liturgiar og bøker er ikkje ein garanti for å overvinne dei hindringane som til no har hemma fleksibiliteten og fridomen, og som bidreg til å gi dei unge ei oppleving av ei gudsteneste som er "regelstyrt" og "for enhetlig" (UKM 05/03). Vi må ikkje tru at ein trass alt nokså sentralt basert prosess i arbeidet med nye liturgiar utan vidare og heilt av seg sjølv vil forløyse og fornye gudstenestelivet i kyrkjelydar landet over. Eg siterer med tilslutning min prostekollega Øystein Magelsen, som i ein kronikk undrast på om det blir skreve

ut feil resept for gudstenesta:

"Den verdensvide kirke er full av eksempler på at det ikke er liturgien som avgjør

om gudstjenesten oppleves vital" (Vårt Land 22. januar 2007). Han held fram: "Liturgi oppleves iblant som en upersonlig og svært objektiv rite, noe som i seg selv bidrar til å gjøre gudstjenesten til et fremmed sted for "meg og mitt liv". Gode liturger kan derimot klare å levendegjøre nærmest enhver liturgi, slik at den i stedet kjennes relevant og innbyr til deltagelse."

Norsk liturgireforms grand old man, professor Helge Fæhn, har sagt det igjen og igjen: "Gudstenestefornyning startar med ei fornying av liturgane." Og liturg er ikkje berre den som ikler seg alba og stola, men kvar som faktisk deltek i gudstenesta. Skal vi oppnå den samhandling og involvering som UKM etterlyser - og som har gode oldkyrkjelege førebilete, må vi lære kunsten å leie gudstenesta på ein slik måte at vi formidlar tryggleik til alle medarbeidarar. Det inneber tid til øving og solide førebuingar. Det er heilt unødvendig å vente til 2009 eller 2010 med å prøve ut denne resepten.

JAN OTTO MYRSETH
jom@ringerike.kirken.no

”Alt jeg ser i dødens port.” Innspill til en teologi ved gravkanten.

AV ODD J. EIDNER, PROSTIPREST I BODØ DOMPROSTI.

”Kjære Gud, la N.N. få hvile i fred under korsets tegn til oppstandelsens morgen!” Ordene blir tatt av vinden og slynges mot folkemengden som står omkring. Så senkes kista ned i det svarte hullet i jorda. Det høres noen sukk og svak gråt. Døden skiller, bånd skal løsnes, og det er alltid tungt å ta farvel med et annet menneske. Hva sier jeg som prest til mennesker som oppholder seg i sorgens rom? Og hvilket perspektiv får jeg på livet og på teologien akkurat der, ved gravkanten?

- All teologi begynner ved livets slutt, sa den nye biskopen i Sør-Hålogaland, Tor B. Jørgensen, i sin programtale til prestene i bispedømmet dagen etter vigslingsgudstjenesten. Han tok utgangspunkt i sine erfaringer som prest i begravelser og inviterte sine medarbeidere til å reflektere over en ”teologi ved gravkanten”. - I møte med død og sorg er vi nærmest mennesker og nærmest livet. Slik som vi snakker om døden og livet i begravelser, slik må vi gjøre det ellers i kirka også, sa den nye biskopen.

Et viktig ståsted

Jeg tror biskopen har helt rett. Det er også min erfaring at mennesker som blir rammet av sorg, har stor tillit til kirkens medarbeidere. I sørgesamtalen blir jeg som prest invitert inn i sorgens rom, og får samtidig innblikk i

mange menneskeskjebner. Derfor er det svært meningsfullt å forrette i begravelser. Fordi jeg kommer veldig nær andre mennesker. Og fordi det handler om noe så eksistensielt som liv og død. I fødestua og ved gravkanten er vi nærmest livets ytterpunkter. Jordmødre og prester har mye å snakke sammen om. Hvilket ståsted jeg har, er avgjørende for hva jeg ser!

Noen spør meg om det ikke er trist å jobbe så mye med begravelser. I perioder kan jeg nok føle meg som en omreisende i død og sorg. Men det skjer noe med meg i nærkontakt med døden. Jeg blir enda mer glad i livet! Å stå ved en gravkant er en stadig påminnelse om at livet er ikke noen selvfølge. Det er skjørt og sårbart, og tar slutt en dag. Jeg fylles med takknemlighet for det livet som ligger bak. Og jeg utfordres til å ta vare på hver ny dag som blir gitt meg.

En av de beste begravelsessalmene som er skrevet, og som fortsatt er litt i bruk, står i Norsk Salmebok på nr. 838: ”Gud, når du til oppbrudd kaller, hele livets dag trer frem.” Her er det et menneske som står ved gravkanten og ser tilbake på livet sitt. Det er et viktig ståsted som får ham til å se livet sitt på en ny måte: ”Alt jeg ser i dødens port: sorg og glede, smått og stort”.

Jeg har registrert hos meg selv at når jeg kommer hjem fra en tøff begravelse, så gir jeg de hjemme en ekstra god klem. Det er nok fordi jeg igjen er blitt minnet på om at vi må ta vare på hverandre mens vi ennå har hverandre. Vi har dagen i dag - og vi har hverandre, og det er alt vi vet. Det bryter med den gjengse oppfatningen at livet - det gode livet på sol-siden, er det normale, og døden er et forstyrrende fremmedelement som ødelegger livsgleden. Men når jeg står ved gravkanten, ser jeg noe annet. Da ser jeg at døden er en naturlig og ufravikelig del av livet. "Memento mori" sa de gamle romerne - husk at du skal dø engang! "Alt har sin faste tid," står det i en av lesetekstene i begravelsesritualet som jeg alltid leser - "alt som skjer under himmelen har sin tid: en tid til å fødes, en tid å dø, en tid til å gråte, en tid å le..." (Fork.3,1).

Jeg vil ikke rosealle døden eller kirkegården. Døden er som regel en ond fiende, og sorgen en smertefull prosess - det har jeg selv fått erfare i rikelig monn. Det er et gufs av kulde i dødens nærhet. Kirkegården er et kaldt sted, det er alltid kaldere der enn gradestokken tilsier. Selv på en varm sommerdag er det minst 10 grader kaldere på kirkegården.

Sorgens rom

Ved gravkanten har jeg begynt å ta i bruk to uttrykk som gir god mening for meg. Det ene er "Sorgens rom". Jeg gir de pårørende et bilde som de selv kan legge i det de ønsker. Og så sier jeg litt om hva jeg tenker om det.

Jeg forestiller meg mennesket som et hus med mange rom. I det huset skal det være plass til hele livet. Hver følelse har sitt rom.

Gleden har sitt rom. Det er lyst og trivelig, og det er godt å gå inn dit.

Sorgen har også sitt rom. Det er mørkt og kjølig, og det er ikke så hyggelig å gå inn dit.

I det rommet bor minnet etter de som er borte, og som vi savner.

Jo lengre vi lever, desto flere mennesker er det vi må skilles fra og ta farvel med.

Når jeg opplever en ny sorg, kommer den i tillegg til de andre sorgene som er der fra før.

Det kan etter hvert bli mange følelser som det skal være plass til i det rommet.

Følelsene blir lagret der - i Sorgens rom.

Sorgens rom er en del av livet vårt.

Vi trenger å gå på besøk dit, gjøre oss kjent der og kjenne på de følelsene som bor der.

Og så er det godt å invitere andre inn dit, for da blir det lettere å snakke om det vonde og vanskelige. En smerte som deles, mister sin kraft.

"I min Fars hus er det mange rom!" sa Jesus. Jeg leser som regel også denne teksten fra Joh.14 om Farshuset med de mange rom.

Det skal ikke være noe Sorgens rom i det huset - bare gode og lyse rom.

Der skal det være plass til alle. Og der tror jeg vi skal møte igjen de som vi savner her i livet, og som vi bare har et minne om i Sorgens rom.

Ettervarme

Det andre er ordet "ettervarme". Jeg liker dette ordet som jeg har lånt fra den svenske forfatteren Tomas Sjødin. Det forteller om noe som var, men som tok slutt. Men ikke helt. Det er noe som fortsetter, som varer.

Jeg ser for meg en varm sommerdag her hos oss. Jeg har sittet ute på verandaen og nytt de varme solstrålene, og kjent hvor godt det er. Verandaen hos oss er bygd i vinkel mot sørvest. Der går det an å sitte helt til de siste solstrålene forsvinner om kvelden. Men når sola har gått ned bak nabohuset, så sitter enda varmen i husveggen. Veggen "minnes" solvarmen; den er lagret der. Hvis jeg kryper tett inn til veggen på verandaen, kan jeg sitte der ganske lenge uten å fryse. Jeg kan sitte i ettervarmen - den er usynlig, men den kan merkes.

Også mennesker etterlater noe usynlig etter seg. Et menneske som har betydning for mange, er død - er borte, men ettervarmen sitter igjen i veggene. Han er skilt fra oss, men noe blir igjen i ting, tanker, følelser og minner.

En helt vanlig dag kan man finne et klesplagg som lukter av lykke. Mens man står der og holder klesplagget i hendene sine, kan nesten et helt liv gå i reprise. Klesplagget er kaldt, men det utstråler en ettervarme fra den som hadde det på seg.

Vi finner samme betydningen i ordet "etterklang". Når konserten er slutt, henger tonene igjen i luften. Tonene fortsetter å lyde selv om

instrumentet har sluttet å spille. Etterklangen kan vare lenge.

Jeg tenker på den store Mesteren selv - Han som har gitt oss grunntonen i livet.

Da han levde her på jorda, utstrålte han mye varme. Da han forlot denne verden, etterlot han seg mye ettervarme. Det kan vi fortsatt merke. Hvis vi lar oss berøre av Guds kjærlighets sol, kan vi holde på varmen - like inn i dødsdyggenes dal.

Den store reisedagen

Å stå ved gravkanten gir et nyttig perspektiv på teologien. Ordene om dom og oppstandelse rykker nærmere. Disse tekstene kan være ubehagelige og vanskelige å forholde seg til. Jeg vet at noen av mine kollegaer kutter ut disse skriftlesningene for å unngå problemet, og det forstår jeg godt.

Jeg tenker at det er min oppgave som prest å tale sant om livet og om døden. Om Gud også, i den grad jeg kjenner sannheten om Ham. Det er ikke min oppgave å sette meg til doms over andres liv. Men det er min oppgave å fortelle om den dom som kommer. Derfor leser jeg alltid teksten fra Rom.14,7-12 med stort alvor. Og jeg leser den minst like mye til meg selv: "Så skal altså hver enkelt av oss avlegge regnskap for seg selv!" Litt fleipete sagt sender jeg alle mennesker til Vårherre, så får Han ta seg av finsorteringen.

Jeg forkynner aldri til omvendelse i begravelser. Det er ikke det riktige stedet. Dessuten er vi ikke kalt til å omvende mennesker, men til å elske dem. Men jeg leser bibeltekstene om livets alvor og om dom og oppstandelse - uten å kommentere dem. Og jeg tror disse ordene taler sterkere enn mine egne ord. I tillegg har vi salmene. Det har mange ganger slått meg hvor sterke salmer folk velger i begravelsen. Det er mye forkynnelse i dem. Jeg tror igjen at salmedikteren har rett når han sier: "Sterkest stråler korsets lys midt i dødens kolde gys".

Heldigvis er det ingen av bibeltekstene i de alternative skriftlesninger som handler om den doble utgangen. Det er tekster som er vanskelige å forstå, og som fort kan brukes galt. Jeg synes det er vanskelig å forene tanken om en kjærlig Gud med at Han skal sende noen av de menneskene som både Han og jeg er glad i,

til et lidelsens sted hvor de skal pines i all evighet. Men det fins også andre skriftsteder, som 1.Kor.15 - det store oppstandelseskapitlet, hvor Paulus avslutter med å si at "Gud skal være alt i alle".

Jeg får en liten assosiasjon. Noen ganger når jeg har reist med morgenflyet fra Bodø til Oslo, har jeg vært seint ute og møtt køen langt ute i hallen. Bodø lufthavn er liten og oversiktlig, og har bare to utganger til sikkerhetskontrollen - en på hver side. Når jeg har stilt meg i køen på høyre side til Oslo-flyet, og tiden har nærmet seg flyavgang, så har jeg opplevd at en sikkerhetsvakt har vinket oss som stod bakerst i køen over til den venstre utgangen. "Men jeg skal til Oslo og ikke til Tromsø!" har jeg forklart. "Det går fint!" sier vakten og utstråler et trygt smil, "bare gå inn her!" Jeg skjønner at han er til å stole på, og tar ham på ordet. Jeg passerer raskt sikkerhetskontrollen og kommer inn i bakrommet - og oppdager til min forbauselse at der treffer jeg de som stod fremst i køen på høyre side. Begge utgangene førte til det samme sted. Og da har den tanken slått meg at kanskje blir det slik på den siste, store reisedagen. Mange vil bli overrasket over hva de får se, og hvem de får møte, "og Gud skal være alt i alle!"

"Kjære Gud, la N.N. få hvile i fred under korsets tegn til oppstandelsens morgen!" Jeg står ved gravkanten og ber for et medmenneske som har lagt ut på sin siste reise. Mens jeg ber, kjenner jeg sorgen til de som står rundt meg ta tak i min egen kropp. Men jeg kjenner også gleden over dette forunderlige livet skylle inn over meg. Og jeg håper at det enda blir ei stund til den store reisedagen.

Servicekirke med kundegaranti?

AV KNUT SAND BAKKEN, PREST

Kundegaranti er noe næringslivet operer med. Vi skal vite at vi har fått den varen vi har bestilt. Også i folkekirken opplever vi av og til at "kunden" mener de har krav på garanti. En telefon ringer. En person forteller at han med sine venner har tenkt seg i kirken først-kommende søndag. Han forteller hva han forventer seg og ønsker denne kirkesøndagen. Det er sikkert godt ment, men det er noe som protesterer i meg. Selvsagt skal kirken være serviceinnstilt, men skal den være en serviceorganisasjon? Dens oppgave er jo å møte mennesker gjennom forkynnelse, sjelesorg og kirkelige handlinger som dåp, konfirmasjon, vielser og begravelser. Stadig flere opplever kirken som en bedrift som har noe å selge. Derfor er det viktig å markedsføre seg som en "seviceminded" bedrift som strekker seg langt for å tilfredsstille brukerne, eller skal vi kalle dem kunder?

En prestekollega i København fikk for noen år siden telefon fra et analyseinstitutt som hadde en oppgave, betalt av EU. Instituttet skulle i løpet av et år undersøke utviklingen innen en del utvalgte servicekontor. Og EU hadde bestemt at kirken skulle være med i undersøkelsen!

Et av spørsmålene lød: *Hvordan forventer De at etterspørselen vil utvikle seg i Deres virksomhet de kommende måneder? Økende, uendret eller fallende.* Jeg tror ikke intervjueren hadde dåp eller begravelser i tankene!

Det er viktig for folkekirken å være åpen og inkluderende. Og møte mennesker vennlig og med respekt. Jeg tror kirken har noe å lære av næringslivet, i hvert fall den del som fremdeles er serviceinnstilt og setter brukeren i sentrum. For service har blitt et fremmedord også i mange butikker! Opplever hun som ringer inn en dåp at den kirkelige ansatte er glad for at hun ringer eller sitter hun igjen med en følelse at hun er til bry med alle sine spørsmål? Eller føler småbarnsfamilien seg velkommen til gudstjeneste når minstemann skriker og forstyrrer så de gamle ikke får med seg prekenen?

Så kanskje skulle også kirken utarbeide en type serviceerklæring med kundegaranti selv om vi sikker bør kalle det noe annet. Men kirken er noe langt mer enn en serviceorganisasjon som skal tilfredsstille sine brukere!

Men likevel er tiden overmoden for omstillinger også i Den norske kirke. NRK har for eksempel måtte omstille seg fra å være en statskanal med monopol til å bli en mediebedrift på markedets betingelser, selv om den har store økonomiske fordeler gjennom lisensen.

Folkekirken må som NRK møte mennesker på flere kanaler. I en tid hvor mennesker er underveis og søker identitet og tro, er det viktig at kirken kan hjelpe mennesker til å finne svar på de spørsmål de stiller. En viktig

kanal for kirken er ritualene. De er slitesterke. Og kirken kan med hell utarbeide nye liturgier for spesielle anledninger.

For det er viktig med markeringer ved livets overganger, ikke bare i glede og lykke, men også i sorg og savn. I denne sammenheng spiller ritualene en stor rolle. De fleste barn bæres fremdeles frem til dåpen, flertallet velger kirkelig vigsel, og det er for de fleste nærmest utenkelig å ikke ha kirkelig begravelse.

Ritualene, fastsatte ordninger for liturgier som gudstjenester, konfirmasjon, bryllup og begravelser er primært til for menneskenes brukernes skyld. Derfor er det ikke merkelig at mange av oss sliter med flere av liturgiene. Mange av dem er vel virkelighetsfjerne og taler ikke til det moderne mennesket i dag. Derfor bør en åpne opp for "brukermedvirkning" også i denne sammenheng.

En levende folkekirke kan aldri nekte mennesker forbønn og Guds velsignelse gjennom ulike typer virkelighetsnære liturgier. For selvsagt skal kirken være nær sine medlemmer og yte service. Også av hensyn til

folkekirkens fremtid viktig at mennesker får en opplevelse av at liturgiene angår dem. Folkekirken kan aldri nekte å gi mennesker forbønn og Guds velsignelse gjennom ulike typer virkelighetsnære liturgier, selv om mange mener det får være grenser for hvor langt den offisielle kirke kan gå for å møte den enkelte i virkelighetens verden. Det er viktig for folkekirken å være åpen og inkluderende. Og møte mennesker vennlig og med respekt. Jeg tror kirken har noe å lære av næringslivet, i hvert fall den del som fremdeles er serviceinnstilt og setter brukeren i sentrum. Så kanskje skulle også kirken utarbeide en type serviceerklæring med kundegaranti, selv om de fleste lesere av LK sikker vil kalle det noe annet! For det er som Halvor Nordhaug skriver i sin leder 3/2007 viktig å gripe dagen. Og det gjelder så visst ikke bare den kommende kirkeordningen! For strukturer skaper ikke nødvendigvis nytt liv. Det er det bl.a. kirkens ansatte i møte med mennesker som gjør. Derfor er kundegaranti noe som i høyeste grad også bør angå kirken!

Aktuelt fra Luther Forlag

Torbjørn Nordvoll

KJÆRLIGHET SOM VARER

Om sex og samliv

Med lidenskap og engasjement hevder forfatteren at ekteskapet er en god ramme for et livsbejænde og frodig seksualliv. En utfordrende og ærlig bok om hvor viktig intimitet og sex er mellom to som ønsker å leve forpliktende sammen hele livet.

Kr 198,-

FRA BOKFRONTEN

Den svenske middelalderens kristne litteratur, kunst og pastoralteologi

Alf Härdelin:

Världen som yta och fönster. Spiritualitet i medeltidens Sverige
Stockholm: Sällskapet Runica et Mediævalia 2005. 592 s.

Liturgi-, preken- og spiritualitetshistorie er blant forskningsinteressene til professor Alf Härdelin i Uppsala. Et forskningsarbeid som tok til på 60-tallet. Nå foreligger en omfattende svensk *spiritualitetshistorie* fra Härdelins hånd.

Samtidens interesse for 'spiritualitet' er nok på mange måter et uttrykk for postmoderne tilnærming til religion. Her kan man møte religiøs og teologisk variasjon som ikke representerer idémessige motsetninger, men et legitimt mangfold.

Teologisk relativisme er fremmed for Härdelin. Og han gir en klar definisjon av hva han forstår med 'spiritualitet'. Det er teologi til praktisk bruk: "Vad är det egentligen att vara en kristen?" (s. 29). Hvilke svar middelalderkirken gav på dette, er forfatterens fokus.

I denne boken er det den svenske middelalderkirken som står i fokus. En kirke som ikke var svensk i annen forstand, ifølge forfatteren, enn at den levde i en svensk kultur. Det var den

éne katolske kirkes teologi og fromhetsliv som her trådte frem.

Mulighetene til å skrive denne svenske spiritualitetshistorien er i stor grad betinget av Vadstena klostets bibliotek. Dette middelalderbiblioteket er innlemmet i Uppsala Universitetsbiblioteks samlinger (den såkalte C-samlingen) og ble på 1990-tallet ferdig katalogisert.

Imidlertid er ikke kildeunderlaget for Härdelins bok begrenset til skriftlige dokumenter, enn si dokumenter fra Vadstena. Forfatterens perspektiv er uttalt tverrvitenskapelig. Ikke bare er boken vel forsett med gjengivelser av billedkunst (som regel i farger), men forfatteren legger i sin tekst vekt på å tolke dette billedmaterialet. Hva sier for eksempel nådestolbildene (s. 378ff) om forståelsen av eukaristien? Og hva betyr det for nattverdforståelsen at disse bildene fantes over alteret eller over kordøren? Her ser vi ifølge Härdelin

et uttrykk for at kirken under messen "var inndragen i Treenighetens liv". Middelalderens kristne spiritualitet var utpreget trinitarisk.

Boken kan nærmest ses som en litteraturhistorie. Det er bestanden av kilder og analysen av dem som gir boken dens struktur og fremdrift. Kildene stilles raust til skue. De latinske tekstene forfatteren har valgt å gjengi, oversettes parallelt med den latinske teksten. I noteapparatet gjengis derimot latinsk tekst uoversatt. En styrke ved boken er de fornsvenske (gammelsvenske) sitatene. De står som regel uten oversettelse. Dette er intet problem. Dagens svensk har større kontinuitet med middelalderens språk enn tilfellet er med norsk riksmål. For den som er oppvokst med Hågglunds teologihistorie og den skriftlige svensk som var vanlig i første halvdel av 1900-tallet (for eksempel Bo Giertz i unormalisert språkdrakt), skulle mye av formverket være lett å forstå. Dette også fordi gammelsvensk er lettere tilgjengelig enn norrønt. Norrønt skilte seg ut blant middelalderens skandinaviske språk som særlig arkaisk. Dertil kommer at overvettes mange av Hårdelins kilder er fra 1400-tallet - som var den kristne kulturens "Blüte" i svensk middelalder. De er altså relativt sene, og dermed mer forståelige for dagens skandinaver.

Personlig hadde jeg særlig stort utbytte av kapitlet "*Bildfält och tankestruktur*" (s. 315-376). På engelsk taler man om "clusters" og på tysk om "Wortfelder", et begrep vi kjenner fra eksegesen. Hårdelin definerer her grunnleggende metaforer i middelalderens kristne litteratur og viser hvilke uttrykk, motiver og bilder som hører til disse kretsene. "Tält, hus och tempel" er en slik motivkrets. I tekster som spinner på denne grunnmetaforen tales det på forskjellig måte om kirken, Guds bolig i sjelen, brødhuset Betlehem osv. Dette gir en pekepinn på hvorfor middelalderens predikanter kombinerte visse tekster i sine utlegninger.

Som sagt, boken er lagt opp som en litteraturhistorie; det gjør at fremstillingen i liten grad forteller et hendelsesforløp. Her markeres i liten grad utvikling. Dette inntrykket fester seg raskt hos leseren, og det bekrefte eksplisitt av forfatteren på en av bokens siste sider.

Vi har följt den katolska tanken rörande de ju sakramenten genom många århundraden, men ändå har vi knappast - annat än möjligen språkligt och formelt - kunnat se något som skulle kunna kallas för en historisk utveckling, eller djupgående teologisk förändring (s. 514).

Forfatteren medgir at "denna brist på påtaglig förändring [har] att göra med källornas genomgående praktiska art" (ibid). Men selv om den mer teoretiske teologien gjennomgikk endring, er det et spørsmål hvilken betydning denne utviklingen egentlig hadde for middelalderens kristne. "*Medeltidens folk tycks alltså själva knappast ha varit medvetna om någon 'utveckling' eller förändring i den tro de bekände och förkunnade. Denna konservatism är ett kännemärke för hela den svenska medeltida teologiska litteraturen*" (ibid).

Dette er et element i hovedsynet som bærer fremstillingen. Som konsekvens har dette at 1400-tallet (som mye av kildematerialet er hentet fra) blir relativt bestemmende for forståelsen av den svenske middelalderen. Uansett skal man selvfølgelig ikke forestille seg et utviklingstempo som i det 20. århundre, men i løpet av middelalderen skjedde tross alt noen av de viktigste kulturelle omsving i Vestens historie, for eksempel det 12. århundres renessanse. Jeg synes boken i for liten grad formidler betydningen av dette.

Hårdelin har etter mitt skjønn et viktig poeng når han spør om ikke den monastiske litteraturen vel så mye som den skolastiske gjenspeilte det praktiske kirkelige livet. Men denne litterære, ja poetiske tilnærmingen kan også innebære en viss risiko. Den kan blende for de for nåtiden mer problematiske sider ved datidens kirkelige liv - som ikke kommer til uttrykk i normative tekster. Messestipendiene tas for eksempel ikke opp i denne boken. Dette var et trekk ved Vestkirkens liv i den senere del av middelalderen. Indulgentiene likeså.

Men også det Hårdelin faktisk skriver lar meg sitte igjen med noen spørsmål: Hvordan fikk de store fromhetshistoriske tradisjonene i middelalderen, for eksempel den cistersiensiske og den fransiskanske, nedslag i den svenske litteraturen, og hva var innen det spiritualitetshistoriske mønster den særlige svenske aksenten? Førte innflytelse

fra disse tradisjonene til aksentforskyvninger - selv om man ikke stod overfor regelrette doktrinære forskjeller?

Kan hende vil slike spørsmål bli grundigere tatt opp i det andre bindet av Hårdelins tobindsverk. Det skal behandle det indre livet i kirken. Det vil ha hoveddelene "Efterföljelsens kyrka" og "Den himmelska kyrkan". Her er det mer konkrete former for kristent liv og hengivelse og det eskatologiske aspektet som skal stå i fokus.

Det første bindet som jeg omtaler her, tar for seg det ytre byggerket, "kyrkan i den skapade världen" (s. 9) med de to hoveddelene "Sinnenas kyrka" og "Mysteriernas kyrka". Og nå forstår vi hvorfor forfatteren har valgt å kalle verket "Världen som yta och fönster". 'Yta' betyr 'overflate', 'flate', 'areal'. 'Fönster' er 'vindu'. En bjelke i den indre strukturen i Hårdelins fremstilling er dynamikken mellom troens ytter- og innerside.

Dette knytter han til et sentralt anliggende hos mange av middelalderens teologer, for-

holdet mellom signum og res, altså mellom "tegnet" og "saken" (s. 11). Vi skimter her den katolske kirkes tradisjonelle mystiske kirkeforståelse.

En innvending må jeg imidlertid melde når det kommer til den kristologiske forankringen av dette paradigmet. "Denne Kristus har enligt våra källor själv just denna dubbelhet av yttre och inre; kyrkan säger att han till det yttre är sann människa och - osynligen för det kroppsliga ögat - till det inre är sann Gud. I sin person konkretiserar han altså just det som för medeltiden är det hermeneutiska problemet" (s. 313f). Kan dette være et arbeidsuhell? En slik indre-ytre-modell er etter min mening ingen heldig tolkning av tonaturlæren.

Alf Hårdelin har alt i alt gitt oss et grundig og inspirerende verk om spiritualiteten i svensk middelalder. Lesningen gav meg mange gode opplevelser og jeg gleder meg til å få det andre bindet i hende.

Ole Fredrik Kullerud

Aktuelt fra Luther Forlag

Espen Ottosen

SLIPP STEINENE

Om å være tydelig uten å fordømme

Espen Ottosen har de siste årene stilt opp både på tv og i radio. Ikke sjelden får han råd om å la være. Begrunnelsen er gjerne at kristne blir oppfattet som moralister og fariseere ved å være i mot alt mulig.

I denne boken stiller han spørsmålet: Hvordan bør kristne opptre for å unngå å bli oppfattet som fordømmende - og samtidig ikke bli feige?

Kr 148,-

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

FRA BOKFRONTEN

Ungdom og tro

- Morten Holmqvist (red): *Jeg tror jeg er lykkelig ... Ung tro og hverdag*, Kloster forlag, Oslo, 2007
- Rie Frilund Skårhøj & Søren Østergaard (red): *Generation Happy? Et studie i danske teenagers hverdagsliv, værdier og livstolkning*, Unitas Forlag, Fredriksberg, 2005

Det er sjelden en forskningsrapport får så mye oppmerksomhet fra media som det ungdomsundersøkelsen *Jeg tror jeg er lykkelig ... Ung tro og hverdag*, ledet og redigert av universitetslektor ved MF, Morten Holmqvist, har fått. Etter min mening er oppmerksomheten berettiget: Dette er en viktig bok! Det er viktig å vite noe om hvordan milleniumsgenerasjonen lever sine hverdagsliv, hva som er viktig for dem og hva de tror på.

Denne studien bygger på den danske "Generation Happy? Et studie i danske teenagers hverdagsliv, værdier og livstolkning", men ettersom LK gis ut i en norsk kontekst, kommer mitt hovedfokus til å være på den norske med sideblikk til den danske. Jeg kommer særlig til å trekke fram det som er forskjellig ved de to bøkene og argumentere for hvorfor jeg mener de begge er verdt å lese.

Den norske undersøkelsen bygger på spørreskjemaer og kvalitative intervjuer. Førstnevnte ble besvart av nærmere 1000 tenåringer i alderen 13-16 år fra Oslo, Øst- og Vest Agder, Oppland og Troms. Spørreskjemaet hadde 60 spørsmål om alt fra mobiltelefonbruk, internett og fritidssysler til deres oppfatning av Gud, tro, kropp, venner og familie. Det ble også foretatt 21 kvalitative intervjuer i de samme fylkene for å få mer nyanserte data og uttalelser. Dette er dessuten et unikt prosjekt sett fra et økumenisk perspektiv fordi 16 ulike kristne ungdomsorganisasjoner og enkeltmenigheter, fra OKS til KFUK-KFUM og fra Adventskirken til NLM, står bak undersøkelsen og sponser den økonomisk.

Boka består av tre deler. I del 1 presenteres og analyseres undersøkelsens funn. Del 2 består av fire erfaringsbaserte artikler skrevet av reflekterende praktikere innen ungdoms-

arbeid, tro og kirke. Del 3 er et tillegg med studieoppgaver og et mer detaljert metodekapittel. Undersøkelsens resultater summeres opp i fire hovedtrekk:

1. Travel aktivitetshverdag med over 40% som sier de er stresset.
2. Relasjonsorienterte tenåringer som er tilgjengelige 24 timer i døgnet.
3. Ambisiøse optimister med et lykkelig verdensbilde.
4. Åpne for det åndelige, men religiøs tro synes lite viktig i deres hverdag. Dette er den tolerante KRL-generasjonen med god kunnskap om Jesus, Buddha og Allah, men som synes tanken om at det bare finnes én sannhet er svært problematisk.

Er norske (og danske) tenåringer "happy" eller "hurt"? Deres livsprosjekt er tydeligvis å fremstå som lykkelige. Over 80% (!) oppgir at de er lykkelige, samtidig som 40% rapporterer at de er ensomme. Hvordan kan denne diskrepansen forklares? Holmqvist viser til en studie som er gjort i England ("Making Sense of Generation Y - The World View of 15-25 Year-Olds"), der verdensbildet til den såkalte generasjon Y blir beskrevet som "the happy midi narrative", altså et lykkelig verdensbilde. I denne engelske studien påpekes det også at det kanskje ikke er rom for å dele smerte og ensomhet innenfor et slikt verdensbilde, og at det derfor er viktig å holde maska. Samtidig øker selvmordsraten blant britisk ungdom. Den amerikanske professoren Chap Clark gjennomførte på begynnelsen av 2000-tallet en etnografisk undersøkelse blant tenåringer i USA. Denne studien har fått navnet "Hurt - Inside the World of Today's Teenagers" og viser til at ungdom lever store deler av sine liv i "the world beneath", en verden som for det meste er skjult for oss voksne. Clarks funn er nokså forskjellige fra denne norske undersøkelsen og også fra den britiske og den danske "Generation Happy", som Holmqvists studie er bygget på. Handler det om at ulike metodikk får frem ulike dybdenivåer og ulike resultat? Holmqvist drøfter dette helt kort mot slutten av kapitlet som omhandler hvorvidt ungdom er lykkelige eller ikke. Det kunne vært spennende med flere og mer utfyllende slike drøftinger i boka.

De fire artiklene i del 2 peker på noen av de utfordringer undersøkelsens resultater gir til et kristent ungdomsarbeid. De tre første artiklene er praksisnære og skrevet med et tydelig ståsted i et kristent ungdomsarbeid. Den siste drøfter i større grad undersøkelsens resultater. Det er spennende å lytte til viktige stemmer som har lang erfaring fra kristent ungdomsarbeid. Jeg lot meg utfordre av artiklene og fant særlig Jorund Andersens oppfordring til alle som jobber med ungdom om å tåle avvisning treffende og betimelig. Likeens Maria Bjørdsals bruk av Baumans skjelning mellom "peg communities" og "ethical communities" for å få fram at ungdom søker reelle fellesskap og ikke fellesskap som utelukkende oppleves som abstrakte størrelser (uansett hvor teologisk korrekte de måtte være!).

Målgruppa for undersøkelsen er ungdomsarbeidere, altså fortrinnsvis praktikere. Man har derfor bevisst unngått et for akademisk og avansert språk. Dette synes jeg både Holmqvist og de andre skribentene har lyktes godt med. Henvisninger til relevant faglitteratur er likevel å finne. Jeg savner en mer inngående fortolkning og drøfting av undersøkelsens resultater, og dette er bokas største svakhet, slik jeg ser det. De fire artiklene i del 2 blir mer et praktisk utblikk enn en faglig drøfting. Til det kan vi imidlertid få innspill fra den andre siden av Skagerak.

Den danske undersøkelsen "Generation Happy" er redigert av forskningsmedarbeider Rie Frilund Skårhøj og forskningsleder Søren Østergaard, som begge er tilknyttet, CUR, Center for Ungdomsstudier og Religionspædagogik. I motsetning til den norske, har denne flere samfunnsfaglige artikler som drøfter viktige funn. Etter mitt syn, er dette en styrke. De danske redaktørene har riktignok et klarere sikte om å nå både fagpersoner og praktikere, men jeg tror alle som jobber praktisk med ungdom både i og utenfor en kirkelig kontekst, vil ha nytte av å lese gode artikler som "Unge - en konstruksjon med en lang historie", "Fellesskapsformer i en ny verden", "Teenagere og forbruk", "Medieret ungdom" og "Køn, krop og korte bluser". Disse bidragene, skrevet av danske ungdomsforskere, knytter undersøkelsens resultater til relevant teori om kjønn, forbruk, medievaner

osv og evner å skape utvidet forståelse for ungdommers livsverden. Jeg lærte mye! Fordi denne delen er så pass forskjellig fra den norske boka, vil jeg anbefale å lese begge. Disse danske artiklene kan også sees på som kommentarer til og drøfting av viktige temaer fra den norske undersøkelsen, og de to bøkene kan gjerne leses sammen.

De to undersøkelsene og forskningsrapportdelene av bøkene er bygget opp under samme lest - den norske er da også inspirert av den danske og veiledet av Østergaard. Jeg kommer ikke til å sammenligne resultater her, men hovedtendensene stemmer i stor grad overens. Det kristne perspektivet er mindre tydelig i den danske selv om også det danske prosjektet er sponset av en rekke kristne ungdomsorganisasjoner. Danskene skal også i særlig grad roses for å ha hentet fra dyktige kvinnelige skribenter og for å ha en redaktør av hvert kjønn. Også den norske evner imidlertid å få fram en balanse av kvinnelige og mannlige bidragsytere i og med at tre av fire artikkelforfattere er kvinner.

I den norske boka finnes det dessuten et studieopplegg til den norske utgaven laget av førsteamanuensis i religionspedagogikk Heid-

Leganger Krogstad ved MF. Studieoppgavene varierer fra å være refleksjonsspørsmål for den enkelte ungdomsleder til å være mer praktiske oppgaver som man kan drøfte og løse sammen med ungdommene. Jeg tror disse bidrar til å skape ytterligere refleksjon hos den enkelte leser og utfordrer til å omsette undersøkelsens innsikter i praksis.

Slik jeg vurderer det, har begge bøkene en egnet ungdommelig layout. Den norske har bilder av ungdom som illustrasjon mellom hver hoveddel og rød farge på enkelte statistiske figurer. Den danske er litt "gråere" men trendy nok med mobiltelefon både på forsiden og -originalt nok - rundt hvert sidetall.

Den norske boka er et "must" for alle som jobber med ungdom i en eller annen sammenheng. "En gavepakning", som Knut Tveitereid uttrykker det i sin anbefaling av boka. Jeg vil si at det samme også gjelder den danske, og til sammen er de en viktig studie i hverdagen til skandinavisk ungdom anno 2005 og 2007. Les begge og la deg overraske over hvor mye du lærer!

Tone Stangeland Kaufman

Aktuelt fra Luther Forlag

Tone Stangeland Kaufman og Birgitte Bjørnstad Sæbø (red)

DE STORE ORDENE

En antologi

25 sentrale ord i den kristne tro fra nye perspektiver.

"Skal du lese ei bok, la det bli denne!"

(Ung Teologi)

"Her er samlet mange flotte og berikende refleksjoner." (Paul Odland i Dagen)

Kr 248,-

Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

SØNDAGSTEKSTEN

Ingvild Helene Mydske Fallegård, Torbjørn Holth og Øystein I. Larsen

1. søndag etter påske

15. april 2007

Joh 20,19-31

Til dagen:

Vi befinner oss i festens ettersus. Jeg ser for meg første nyttårsdag, da er mange i bakrus, sover lenge, er slappe og trøtte. I skarp kontrast til den festens etterdønninger for en del av vår befolkning, står kirkens påskefest. Da kommer mange uthvilte solbrente ansikter ned fra fjellet, andre har hvilt i "byens trange gater". Påske er for mange lading av batteriene, det er ferie, vår og fritid. Påsketiden i kirken er ikke over selv om påskeferien er slutt. Når arbeidsdagen, hverdagen og skolen begynner igjen fortsetter påsken i kirken. Påsketiden som høytid varer helt til pinse. Vi har altså god tid på oss, i kirken, til å fordøye og utdype påskens store evangelium. Det skal vi begynne med denne søndagen.

Fra gammelt av handler tiden etter påske om å gi menigheten "ekte åndelig melk". Nå er det tid for å fylle på og gi mennesker mulighet til å fordype seg i budskapet om Den Oppstandne Herre og Frelser. I vår tid med et stort utvalg meieriprodukter kan vi si det slik: "Nå er det ikke tid for skummet melk når det gjelder innholdet i forkynnelsen, nå snakker vi fløte!" Dette tror jeg er en utfordring for kirken. Jeg vet det er en utfordring for meg i mitt daglige arbeid som prest og forkynner; Når tar vi tid til fordypping og åndelig dyddykk i teksten? Jeg

jobber mye med barn og unge og det blir kanskje ofte en "light"versjon av forkynnelsen, ikke for langt, ikke for vanskelig og ikke for kjedelig. Det blir mye "skummet melk". Noen som kjenner seg igjen?

Tenk om kirkens prester kan skape en lengsel hos seg selv og menigheten i påskens etterfest! En lengsel etter å gripe mer av påskens forunderlige budskap.

Til lesetekstene:

Jes 43, 10-13. I denne Jesaja teksten legges det stor vekt på at Gud er Gud og at det skal bli kjent blant folkene. Gud er den første og den siste, den ene frelser. Det er ord som beskriver Guds suverenitet, noe det er spennende å utdype nettopp i tiden etter påskens underlige hendelser, med oppstandelsen i fokus. Oppstandelse er ikke hverdagskost for noen av oss. Sett i lyset av den tomme grav er det interessant å lese Jesajas ord skrevet ned så mange år før påskens hendelser i Jerusalem finner sted. Den åndelige melk vi skal fylles med er ordene om at vi "skal *kjenne* meg (altså Gud) og *tro* på meg og *innse* at jeg er Gud".

I kor 15, 53-57. Så skal vi lese fra Paulus sitt kjente "oppstandelseskapittel". Her finner vi ord om død og seier. Ord som brukes i salmesang, i påskedik, i begravelser. Ord om forgjengelighet og dødlighet, ord om uforgjengelighet og udødelighet.

Den siste setningen blir stående som en hovedsetning; "Men Gud være takk som gir oss

seier ved vår Herre Jesus Kristus!" Vi kan ikke gripe det som skjer i oppstandelsens øyeblikk, men vi kan takke Gud for håpet oppstandelsen gir oss. Påskens budskap handler om frelse fra synd, men enda mer opplever jeg, om seier over døden. Det er verdens sterkeste budskap i en hverdag preget av nyheter om krig, bomber, konflikter, lidelse, sorg og død. Det er håpet som formidles i begravelser situasjonen, det er håpet vi klammer oss til når livets nederlag rammer oss. "En dag...."

Til preteksten:

Johannes 20, 19-31

Disiplene var redde og hadde stengte dører. Hvor vanlig var det å låse hjemmet sitt på den tiden? Den låste døren nevnes i sammenheng med disiplenes frykt for jødene. Det kan nesten virke som om det var vanligere for dem og samles bak en ulåst dør. Det er forskjell på et fellesskap som samles med åpen eller låst dør. Det er forskjell på et fellesskap som er sammen i redsel, eller i glede. Disiplene er samlet i redsel og sorg. De har opplevd skremmende, triste ting. De befinner seg *midt* i situasjonen. Vi leser om den i ettertid og det er noe helt annet. Vi vet hva som skjer etter Jesu død, hans oppstandelse og himmelfart. Der disiplene befinner seg nå ser de ingen sammenheng med Jesu egne ord om oppstandelse. De vet ikke om de kan tro på ryktet de har hørt, at Peter og Maria skulle ha møtt ham oppstanden i hagen. De er redde.

"Fred være med dere". Hvilken hilsen! Hvilken gjenkomst, hvilken entré! Menneskesønnen gir fred, ikke den fred som verden gir, men virkelig fred. Fred til et engstelig hjerte, fred til redde disipler. Det er litt deilig å lese at de slapp å spørre selv, hvem han var. Det kunne fort bli pinlig for den ene eller de to som turte å avsløre sin usikkerhet på gjestens identitet. Han tar selv initiativet og viser dem sine hender og sin side. Sårene fungerer som bevis på at det virkelig er Jesus som er hos dem. De har sett han bli naglet til korset, de har sett soldaten stikke hull i hans side. Nå ser de at det er han som er sammen med dem igjen. "Men han ble såret for våre overtredelser og knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, ved hans sår har vi fått legedom." Jesaja 53,5. Hans sår er vesentlig for

å forstå hvem han er og det er nettopp sine sår han viser disiplene. Det fine er at han viser dem sårene uoppfordret. Jesus viser oss hvem han er, før vi trenger å be han om det. Bortsett fra Tomas da, han som ikke var der...

Følgende lille meditasjon som står i Paul Otto Wirgenes sin bok *Fra søndag til søndag*, kan fungere fint i gudstjenesten:

Det var en lang uke.

De andre snakket og snakket om hva de hadde sett.

Han hadde ikke sett noe.

Jeg har aldri kjent meg så alene før, tenkte Thomas.

Utenfor. Annerledes.

De andres trosiver kjentes nesten som en hån.

Hvem tror de at de er? Tenkte han og holdt avstand med nedsettende tanker om de andres tro.

Mest som selvforsvar.

--

Den første dagen i uken var de samlet igjen.

Thomas også.

Det er interessant at Tomas, den ene som ikke var der da, nettopp spør etter de samme bevis Jesus uoppfordret viser de andre. Tomas var ikke der. Tomas må spørre. Tomas må avsløre sin tvil. Tomas som for all ettertid er kjent som nettopp tvileren. Mange er de som er og har vært takknemlige for nettopp fortellingen om Tomas. Men var han en tviler? I den norske oversettelsen fra 1979 sier Tomas "Dersom jeg ikke får se naglemerket i hendene hans og får legge fingeren i det og stikke hånden i hans side, *vil jeg ikke tro.*" I den nye oversettelsen fra 2006 er ordet "vil" byttet med orden "kan": "Dersom jeg ikke får se naglemerkene i hendene hans og får legge fingeren i dem og stikke hånden i siden hans, *kan jeg ikke tro.*"

Det er forskjell på å "ikke ville tro" og å "ikke kunne tro". Det er mer tvil i den nye oversettelsen, og mer motstand og vilje mot tro, i -79 teksten. De to oversettelsene utdyper kanskje hverandre? Det var ikke bare Tomas sin motsand det står på. Han var også avhengig av å se, slik de andre hadde sett. De hadde ikke bare sett han, lys levende, de hadde også sett sårene hans. Men Tomas må be om det.

Jesus møter Tomas sine behov for bevis. Ikke med motstand. Tomas måtte se og kjenne.

Tomas fikk se og kjenne. For Jesus viser oss hvem han er. Han viser seg for oss.

Hva blir vårt svar på påskens budskap? Tomas svarte med en sterk bekjennelse "Min Herre og min Gud!" Hans manglende vilje eller evne til tro får en oppsummering som er et sterkt personlig trosuttrykk.

Jesus gir også disiplene Den Hellige Ånd. Han gir oss sitt nærvær, en talsmann, han gir troen liv og næring, når han vet at han selv ikke skal være der så lenge til.

Så avsluttes prekenteeksten med ord som oppsummerer den første leseteksten: "Men disse (ordene) er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn."

Gud er Gud, uansett. Guds suverenitet og Jesu navn skal bli kjent blant folkene. Det var disiplenes oppgave. Det er vår oppgave. La troen og forkynnelsen bli preget av de tre ordene fra Jesaja: Vi skal strebe etter å *kjenne* Gud, *tro* på Gud og *innse* at Gud er Gud.

God etter-påsketid! God fordypelsestid!

**INGVILD HELENE
MYDSKE FALLEGÅRD**

2. søndag etter påske

22. april 2007

Johannes 10, 11-16

Gjetere, sauer og ulver

Jeg befinner meg i skrivende stund på internettcafe relativt få meter fra gamle Gehenna, midt i Jerusalem med en gruppe fra London på bibel- og politikkur til Det hellige land. Landet er stadig like breddfullt av tro, trøbbel og politikk, fromme pilegrimer og fanatiske galninger, pågående souvenirselgere og uhøflige kelnere, purunge soldater med maskingevær og dun på haken og gamle sortkledde menn med bekymret mine.

Hver gang jeg kommer hit er det en like sterk, oppbyggelig og konfliktfylt opplevelse. Denne gangen er jeg i Israel/Palestina med en gruppe fra business, shipping og finans i London; folk som etter normale norske kirkelige sorteringskriterier defineres som kirkefremmede. Det viser seg selvsagt som det alltid gjør at kirkefremmed verken behøver å betyr bibelfremmed eller trosfremmed når vi har å gjøre med nordmenn som har levd en stund. Det er fascinerende å se hvordan de bibelske landskapene umiddelbart knytter an til de bibelske fortellingene, og tanker settes i sving. Kanskje settes dører på gløtt til noen av de mange troens rom som finnes i menneskesinnet. Kanskje oppdager en og annen denne uken at de i møte med landskaper og fortellinger gjøres oppmerksomme på behov på troens område som de ikke visste de hadde. Og bak det hele står den gåtefulle skikkelsen Jesus, både gjeter og offerlam, stadig like krevende og utfordrende å forholde seg til.

På dagens ekspedisjon til patriarkgravene i Hebron passerte vi så mange checkpoints, soldater, piggrådsperringer, murer og betongblokker at det knapt var plass til verken sauer eller deres påpassere, enten stillingsbetegnelsen er hyrde eller gjeter. I dag fraktes visstnok mange av saueene til Det hellige land med båt fra det fjerne Australia før de fortæres av bibelturister med kredittkort eller lokale beduiner med mobiltelefon. For oss som skal preke over gjetermetaforene, er det klokt å merke oss at dagens sauer knapt passes på av noen. Gjeteryrket er like antikvert som budeier og hesjer, og hyrdestaven har havnet på

museum sammen med andre fortidslevninger. Selv om vi fortsatt kan formidle hva en gjeter er for noe, krever det gjennomtenking og forklaring. Tekster som en gang var umiddelbare, fremstår som antikverte, slik mange mener kristendommen er antikvert og snart vil havne på religionshistoriens skraphaug sammen med Tor og Odin.

Som predikanter denne søndagen bør vi tenke gjennom hvem - om noen - som passer på dagens mennesker. I England har vi overvåkningskameraer overalt. De kan identifisere forbryterne gjennom kameralsene, men ikke forhindre at barn stikkes ned av rasistiske mordere i mørke bakgater, eller religiøse fanatikere sprengte busser og undergrunnsbaner i rushtiden. Ulvene hylar stadig. I en tid hvor alle religioner og -ismer angivelig er like gode, og alle angivelig blir salige i sin tro, og alt angivelig er like rett bare du subjektivt mener det sterkt nok, trengs det gjeterer for sjelene. Det er ikke nok med coacher og aromaterapeuter og sensitive veiledere som fakturerer deg for omsorgen.

Det er vi som prester som særlig kalles til å assistere den gode gjeteren. Vi må aldri tro at vi kontrollerer Ham eller har full oversikt over hvor og på hvilke måter Han leter etter de sauene som bare han vet er bortkomne. Det er Ham vi må be om visdom til å gjenkjenne tidens ulver, og kjærlighet og klokskap til å være rette gjeterer, og lete etter den som selv ei leter.

TORBJØRN HOLT
Sjømansprest i London

3. søndag etter påske

29. april 2007

Prekentekest: 1 Pet 1,3-9

Lesetekster: Jes 43,16-18; Joh 16,16-22

Betraktning

Postbaptismalt flettværk:

"Lovet være Gud vår Herre Jesu....gjenfødt...."

"Gudskjelov, nå er ungen døpt, - vi gjorde visst ingen flauser, - tror ikke det var så mange som så hvordan mor fiklet med luesnora.

- Oi, - presten snakker mer."

"- gjenfødt oss til et levende håp....."

"Blås ut dåpslyset - det drypper på bunaden!"

"-Hysj, presten snakker ennå.."

"- ved Jesus Kristi oppstandelse.."

"Å, Gud for en oppstandelse det ble da Frank ikke ville at vi skulle døpe ungen..."

"..fra de døde."

"Ja, tenk at svigermor døde - før hun kunne følge barnebarnet sitt til dåpen...Hun skulle vært med i dag."

Teksten

På samme måte som Efeserbrevet starter Første Petersbrev med en bred lovprisning av Gud. I Efeserbrevet prises Gud for sine frelsesgjerninger, i vår tekst er fokus mer på det håp som er knyttet til det Gud har gjort gjennom Kristushendingen. Denne forskyvningen over på Håpet, henger klart sammen med adressatens situasjon: De er i trengt posisjon, utvalgte og spredt i en fremmed verden, 1,1, der troen og det nye livet settes på prøve, 1,6f.; 3,16.

Egentlig er hel avsnittet, 3-12, én sammenhengende setning, som i Ef 1,3ff. Dette gir et sammenpakket eller sammenkjedet stykke, der den ene relativsetningen og preposisjonsleddet henger på det foregående og den ene tanke utløser den neste. Det er like vel to tydeligere innsnitt, så det dannes tre avsnitt:

De har et håp som allerede ligger ferdig, 3-5, med det håpet kan de midt i trengselen se frem til det endelige frelsesmålet, 6-9, den frelsen som slektene før dem så frem mot, 10-12.. Strukturen er anaforisk, hvert avsnitt starter med å gripe tilbake til det foregående.

Slike (tre-)delte elementer finnes det flere av i brevet. I vår teksts første avsnitt finnes tre slike ledd konstruert med preposisjonen *eis*-

(til eller ved) Håp - Arv - Frelse. Legg også merke til de tre bestemmelsene til arven: *afthartos - amiantos - amaranton*: uforgjengelig - uflekket - uvisnelig.

Slike analyser viser at teksten er kunstferdig og gjennomarbeidet oppbygd. Enkelte har ment å finne en strofemessig, rytmisk oppbygning uten å få alment gjennomslag for dette. Men det forhindrer jo ikke at teksten kan ha bakgrunn i en liturgisk bruk.

I det første avsnittet av dagens tekst prises altså Gud med en kristen form av en Gt/jødisk velsignelsesformel.

Ordet for å gjenføde - *avagennaå* - 1,3,23, finnes ikke ellers i NT eller Septuaginta eller i klassisk gresk, men er i bruk i hellenistiske tekster. Ellers i NT uttrykkes saken med andre termer: fødes ovenfra, Joh 3,7, født av Gud, Joh 1,13, født av And, Joh 3,5, og *palingennesia* - Tit3,5 (og Matt 19,28 om verdensgjenfødselen). Se også Jak 1,18 som bruker et annet verb. Hvordan denne gjenfødselen skjer, er ikke utfoldet her. I 1,23 knyttes den til Gudsordet. Men ellers må vi hente sammenknytningen av dåp og gjenfødsel i andre tekster: Joh 3 og Tit 3.

Uttrykket Det levende håp, 1,3, - synes her, å være utløst av tanken på Jesu oppstandelse: Vårt håp og vår arv er levende fordi det er knyttet til han som har overvunnet døden. Det er uforgjengelig og uvisnelig og skal ikke brytes ned av det som ellers angriper livet.

Klæronomia - arv, er ikke først og fremst forbundet med tanken på den (uforskyldte) overføringen av eiendom mellom slektninger, men som i GT knyttet til forestillingen om den faste, trygge eiendom, særlig forbundet med det lovede landet. Da blir det god parallellitet i teksten vår, der frelsen er trygget ved at den allerede ligger ferdig.

Hos Paulus brukes jo motivet med barn: Slave, sønn og arving, men motivet med fødsel og dåp kombineres ikke der. Men Rom 6 slår igjennom med dåp til død og dåp til liv.

Annent avsnitt i vår tekst, 1,6-9, fokuserer på den gleden de troende kan ha, til tross for lidelse og motgang. Verbet *aggalliaomai* - fryde seg, kan leses både som imperativ og indikativ. På dette stedet er det naturlig å lese det som en konstatering av deres tros glede, slik vår oversettelse gjør. Oppfordringen

og formaningen kan vente til det etterfølgende, v 13ff.

Prøvelsene er utfordrende prøvelser, men de har også en positiv virkning: Troen kommer styrket og foredlet ut av dem, slik gullet renses for slagg i ild. Også denne delen av teksten ender med en forsikring om hvor sikkert troen deres er forankret, i den oppstandne. Han lever jo, selv om de ikke ser ham.

Hele teksten bygger egentlig på den trygghet som er forbundet med Jesu oppstandelse. Håpet og troen er ikke en løs ønskedrøm. Den er knyttet til realiteter som ligger ferdig.

Gjennom budskapet om Jesus er de ved troen og håpet blitt grunnleggende nyskapt som i en ny fødsel og har fått en forankring for sin glede som holder midt i det som motsier den.

Fra tekst til preken

Prekenteeksten denne dagen har gjennom tidene vært knyttet til dåpen. Uansett hvordan dens teksthistorie opprinnelig er på dette punkt, ser jeg ingen grunn til at ikke den skal få klinge slik for menigheten denne dagen. Det er jo slik vi stadig hører den i vår kirke.

Men det er, som antydnet i den litt uærbødige innledningen ovenfor, lang vei til dagens Sitz im Leben. Men den lyder ved dåpshandlingene i vår kirke og dette er en anledning til å utfolde dette energirike dåpsordet litt nærmere.

Samtidig er det en så sammenpakket tekst, særlig i hele sin lengde(!), at det skal godt gjøres å ikke gå seg (og menigheten) vill i alle viktige og riktige sannheter. Egentlig egner den seg bedre til å synge eller messe enn til å omsette i preken. Det kan være god grunn til å holde seg med åpningsverset, la det være dagens refreng og sette dette i en litt større sammenheng.

Teksten er en slags "Lovsang på en blåmandag" og det er nesten uovervinnelig lang vei fra leserne i trengt posisjon med sin tro - til vår verden i kirkebenkene med historiens tyngde og flertallskirke i ryggen. Men dåpen og døpefonten kan være en portal som binder oss sammen. Hold prekenen ved døpefonten, der det ligger til rette for det..

Hovedordet er Håp.

Ikke som i Prøysens sjarmerende basarvise: "Så kan en gå og småhåpe på, at det kanskje til mandan blir ei plate å få.." Det kristne håp er

ikke et småhåp eller kanskjehåp. Det dreier seg ikke om kanskje å vinne det store loddet. Trekningen har allerede skjedd, 1,5b. Gevinsten ligger ferdig med ditt navn på. Dåpsattesten er ikke en loddseiddel, den er en henteseddel. Ved dåpen deler Gud ut medalje for lang og tro tjeneste ved starten av tjenesten.

Dåpen er et takkested, der lovprisningen av Gud sitter løst. På denne etterpåskesøndag holder vi fram Jesu oppstandelse som det grunnleggende, slik teksten vår gjør. Og dette fundamentet skal holde gjennom alle livsforhold. Vår tro er nok ofte "en tro til tross for" det vi ser og opplever. Men ingen kan gjøre Jesu oppstandelse ugjort. Troen klamrer seg til den. Da har vi noe som ingen kan ta fra oss.

Prekenskisser

Lovet være Gud

Han som

- føder oss (dåpen gir oss er en radikal ny start)
- følger oss (også når troen motsies)
- fører oss (helt fram, til sjelenes frelse)

I dåpen får vi

- Ny start (Ingen av oss har født oss selv. Ved Guds miskunn, v 3. Vi er utvalgte, 1,1)

- *Nytt navn* (Ikke fornavn, det har foreldrene gitt barnet før de dro hit, men nytt slektsnavn, arvingens navn, v 4, Øystein Kristussen)
- *Nytt mål* (i himmelen er du allerede kjent og hjemme, gjemt i himmelen for dere, v 4b)

Gudstjenesten

I salmeboka leter vi fram håpet og dåpen.

Blix' påskesalme NOS 188 Ljos over grav, har prekenordet vårt i kortform: Menneskeson, du til levande von/ ved de oppreising oss fødde! (v 4).

NOS 430 gir oss bønn for dagen: Vis oss hvilket håp vi eier (v 1). Olaf Hillestad omsetter håpet til energisk og frimodig liv her og nå.

Og i NOS 418 finner vi Svein Ellingsens slitesterke formulering: Født på ny til liv i Kristus, v 4)

Og til trengselsmotivet i teksten har vi NOS 75: Har vi trengsel alle vegne. En førpåskesalme til etterpåskebruk.

ØYSTEIN I. LARSEN

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

TILSETTINGER

Borg bispedømme

Borg bispedømmeråd har i møte 13.02. 2007 foretatt følgende tilsetning:

Børre Aamodt Sneltorp som sokneprest i Fredrikstad domprosti med tjenestested Glemmen sokn.

Vi har mottatt bekreftelse på at han tar imot stillingen.

Agder og Telemark bispedømme

Agder og Telemark bispedømmeråd har i møte 08.02.07 tilsatt Hilde Elise Andreassen som kapellan i Mandal prosti, med Søgne, Greipstad og Finstrand sokn som tjenestested.

Hilde Elise Andreassen har bekreftet at hun tar i mot stillingen.

LEDIGE STILLINGER

Oslo bispedømme

Kapellan i Asker prosti med Østenstad sokn som tjenestested.

Asker prosti har fem menigheter og er geografisk sammenfallende med Asker kommune. Det bor ca 50 000 innenfor prostiet grenser. Visjonen for Asker prosti er: "Tilhørighet, tro og tjeneste". Askerprosjektet har pågått siden 2004 og er et samarbeid mellom fellesrådslinjen og prestelinjen i prostiet. Prosjektets tittel er "Ei bygd, ett oppdrag - prosjekt samordning av arbeidsgiveroppgaver."

Østenstad ligger naturskjønt med kort vei til fjorden, Vestmarka og Kjekstadmarka. Det er ca 20 min. med bil til Oslo sentrum. Soknet omfatter syddøstlige delen av Asker kommune med grense mot Røyken i syd. Folketallet er ca 11.900 og kirkelig medlemstall 9.835. Det er jevn aldersfordeling.

Østenstad kirke ble bygget i 1980 og inneholder kirkerom, kontorfløy og lokaler for ulike aktiviteter. Det er barnehage i underetasjen.

Staben i Østenstad består av barnearbeider, diakon, kontorfullmektig og ungdomsleder i deltidsstillinger. Daglig leder, kantor, kateket, kirketjener, renholder, sokneprest og kapellan er tilsatt i heltidsstillinger.

Østenstad menighetsråd arbeider i samspill med stab og mange ulønnede medarbeidere. Det er utarbeidet mål- og virksomhetsplan for alle sektorer i menigheten: Østenstad menighet

vil hjelpe mennesker til å få del i kirkens fellesskap (tilhørighet), å se sin tro med nye øyne (tro) og få oppgaver som fremmer menneskeverd, solidaritet og trygghet (tjeneste).

I Østenstad sokn er det fire barneskoler, to ungdomsskoler og en videregående skole. Det er god kontakt kirke/skole.

Prestene i Østenstad betjener i samarbeid med andre Asker prester to bo- og behandlingshjem og ett boligsenter for eldre.

Barne- og ungdomsarbeidet er stort og variert. Menigheten søker nå om dåpsopplæringsmidler for aldersgruppen 10-18 år. Det er babysang, småbarsang, minigospel, barnegospel, søndags-skole, speiderarbeid og ten-sing i menigheten, samt tilbud om middagservering for barnefamilier på tirsdagene. Barne- og ungdomssektor er stor og utfordrende og i stadig vekst.

Voksenteilbudet er bredt og variert med kirkeringer, bibelgrupper, turlag, Østenstad Sangeri, kirkefrokoster, hyggetreff, Ys Men, besøksgruppe på institusjoner, forbønnstjeneste, julemarked, loppemarked, husbesøk, nyttårsfest, medarbeiderfest, konserter og nettverksbyggende virksomhet.

Menighetens gudstjenesteliv er variert og har god oppslutning. Ung Messe, barnegudstjenester, messer innen klassisk/trad jazz/folkedans/gammeldans-genre er spesialiteter.

Østenstad sokn har ca. 130 konfirmanter på årsbasis, fordelt på to grupper/kull. Konfirmasjonstilbudet inkluderer undervisning, sommer- og vinterleir og et årlig musikal prosjekt i samarbeid med tensing. Eget lederutviklingsprogram i ung sektor er viktig og ca. 25 ungdomsledere følger konfirmantene på leir m.m. Speidermiljøet er stort og styres selvstendig av voksenaldersteam.

Arbeidsoppgaver:

- Gudstjenester og kirkelige handlinger: Prestene i soknet har tjenesteuker med ansvar for kirkelige handlinger og gudstjenester. Kapellanen har et spesielt ansvar for barnegudstjenester og Ung messe i samarbeid med barnegudstjenesteutvalg og Ung messe utvalg.
- Kapellanen deltar i planlegging og gjennomføring av menighetens konfirmantopplegg.
- Kapellanen har ansvar for samarbeidet med to barneskoler og en ungdomsskole.

- Kapellanen forventes å gå inn i deler av barne- og ungdomsarbeidet.
- Kapellanen har hovedansvar for kirkelig betjening av Risenga bo- og behandlingshjem med ca 105 plasser.
- Kapellanen er i turnus med soknepresten om øvrige prestedtjenester og deltar i prostiets beredskapsvakt.
- Ovenstående arbeidsoppgaver og arbeidsfordeling vil måtte oppdateres periodisk.

Kvalifikasjoner:

- Cand.theol med praktikum
- Kompetanse og erfaring fra stillingens ansvarsområder
- Erfaring fra barne- og ungdomsarbeid er ønskelig
- Målformen er bokmål

Personlig egenskaper:

- Gode samarbeidsevner i forhold til stab og medarbeidere i rådsstrukturen
- Personlig egnethet vil bli vektlagt

Vi tilbyr:

- Stillingen lønnes som kapellan, stillingskode 0922 lønsspenn 44-50 eller stillingskode 0930 lønsspenn 51-68.
- Pensjonsinnskudd
- Godtgjørelser etter gjeldende satser
- Kapellanen har kontor i Østenstad kirke
- Det er ikke tjenestebolig, men menigheten kan være behjelpelig med å skaffe bolig.

For nærmere informasjon om stillingen kontakt prost Øyvind Backer telefon 99692010 eller sokneprest Ørnulf Aagaard telefon 99011565.

Søknadsfrist 27.mars 2007.

Vi foretrekker elektroniske søknader levert via vårt elektroniske søkesystem. Det vises til Oslo bispedømmes hjemmesider www.kirken.no/oslo/ - for informasjon om søknadsprosedyre kontakt personlrådgiver Elise Sandnes 23301174 eller personlrådgiver Mette Kristin Brenna 23301172.

Hamar bispedømme

Sokneprest i Hamar domprosti med tjeneste i Løten sokn. 2. gangs utlysning.

Det er ledig stilling som sokneprest i Løten (tjenestested) i Hamar domprosti (tjenestedistrikt). Sokneprest og kapellan i Løten har inngått i ett av tre teamområder innen domprostiet og slik vært en del av domprostens ledelse av prestetjenesten. Prestene har faste teammøter med drøfting av felles prosjekter, erfaringsutveksling og faglig utvikling, koordinering av ferie og fritid, fordeling av ulike tjenester med mer. Også i prostiet som helhet arbeides det aktivt med faglig utvikling.

Løten er en landkommune mellom Elverum og Hamar med ca 7300 innbyggere.

Løten kommunes visjon - "Midtpunkt med mangfold" deles av menigheten.

For mer informasjon om Løten: se www.loten.kommune.no. Der finnes også videre info om Løten menighet gjennom å gå til kultur og fritid og videre til livssyn. Det er god barnehagedekning og 4 grunnskoler og en ungdomsskole i kommunen. Det er godt innarbeidet samarbeid mellom kirken, skoler og barnehager.

Løten sokn har sammenfallende grenser med kommunen. Sokneprest er medlem av menighetsråd og fellesråd. Soknet har en kirke med kirkegård og gravkapell, tre kapeller og en middelalderkirkeruin som gudstjeneststeder. Ved Løten Helsetun og Kvennhaugen dag-senter er det regelmessig andakter.

I soknet består staben av: sogneprest, kapellan, organist 70%, daglig leder 80%, sekretær 20%, to kirketjener/kirkegardsarbeidere ved hovedkirken og kirketjenere ved kapellene. Kirkekontoret samlokalisert med kommuneadministrasjonen i Løten sentrum.

Soknepresten har ansvar for å lede og organisere prestetjenesten i soknet. Evner til ledelse, samarbeid og samhandling vil derfor være viktige egenskaper knyttet til stillingen. Hittil har prestene hatt hver sin tjenesteuke og gudstjenester fordelt etter plan med fri (stort sett) annenhver helg. Konfirmantundervisning foregår etter skoletid, for det meste i "Klokkergarden", et menighetshus/kirkestue bygd i 2000 (www.klokkergarden-loten.no/).

Løten menighet ønsker å:

- være en åpen og inkluderende kirke som bygger på et fellesskap der mennesker møter Gud og hverandre og der forkynnelsen er tydelig i en glad tro på Jesus.
- være kjent, tydelig og tilstede i lokalmiljøet.
- være et sted hvor gudstjenesten er samlingspunkt for alle aldersgrupper og alle som ønsker å høre til i kirken.
- være en menighet med lav terskel som også har fokus på "verden" utenfor menigheten.

Det søkes derfor etter en sokneprest som:

- kan være kjent, tydelig og tilstede i lokalmiljøet.
- aktivt samarbeider med menighetsråd, stab og frivillige for å nå målet om at kirken/menigheten skal være tydelig tilstede i lokalmiljøet og være en ressurs for befolkningen både i hverdagslivet, høytider som dåp, konfirmasjon og vigsel, når sorg og sykdom rammer og ved gravferd.
- har erfaring med og ønsker å engasjere seg i - og utvikle menighetens arbeid blant barn og ungdom og ser på dette som en viktig og nødvendig oppgave for å bygge menigheten.
- vil videreutvikle et variert og inkluderende gudstjenesteliv.
- har en arbeidsstil som er preget av evne til samarbeid, kommunikasjon, humor og ansvarsbevissthet.

Det er boplikt i prestegård eid av opplysningsvesenets fond. Det er en nærmere 200 år gammel toetasjers bygning med tilbygg på hver tverrende. I første etasje er det 2 store stuer, 3 mindre, stort kjøkken med vaskerom. I annen etasje er det 4 soverom foruten en stor sal og 2 mindre rom. WC i begge etasjer, dusj i første etasje og bad i andre. Det fyres med ved, parafin og strøm. Boligen ble pusset opp i 1994, men vanlig vedlikehold vil bli gjennomført.

Husleie og boforhold reguleres av de til enhver tid gjeldende regler for tjenesteboliger. Den som tilsettes må rette seg etter disse regler og de bestemmelser som måtte bli truffet om leie, bruk og eventuell flytting av bosted. Tjenestebolig for prester er tjenestebolig i henhold til husleielovens § 11.3. Dette gir

leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Målform i soknet er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målføre.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest i lønsspenn 51 - 68. Innskudd til Statens pensjonskasse. Tjenestetelefon, skyssgodtgjørelse og tilskudd til tjenestedrakt dekkes av bispedømmerådet etter de til enhver tid gjeldende satser. Tilsetning skjer i henhold til gjeldende lov- og regelverk for tilsetning i staten, samt Tjenesteordning for menighetsprester. Den som tilsettes må rette seg etter endringer i ansvars- og arbeidsoppgaver samt tjenstedistrikt som i fremtiden kan gjennomføres innenfor lov-, regelverk og ny tjenesteordning for menighetsprester i Den norske kirke.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til kirkevergen i Løten (tlf.: 62593020), til Hamar domprost (tlf. 62510550) eller til Hamar Bispedømme-kontor (tlf.: 62550350).

Søknad med CV, vitnemål og attester sendes Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 Hamar innen 13. april 2007.

Hamar bispedømme

Vinger og Odal prosti.

Vinger og Odal prosti utgjør de fire sørligste kommunene i Hedmark fylke med Kongsvinger som naturlig sentrum. Folketallet er ca. 37.000 og 11 menighetsprester arbeider her i tillegg til en sykehus- og en fengselsprest. Avstandene i prostiet er 8 mil nord-sør og 7 mil øst-vest.

I forbindelse med innføring av nye tjenesteordninger har vi følgende engasjementstillinger ledige for snarest mulig tiltredning:

- 50% vikar for sokneprest i Sand, Nord Odal Soknepresten har en prosjektstilling i 2 år som prostens saksbehandler i 50% og stillingen skal dekke opp hans fravær i soknet i et samarbeid med soknepresten i Mo. Kontorsted: Nord Odal kirkekontor, Mo.
- 50% prostiprest i prostiet

Prioritert geografisk arbeidsområde- og oppgaver vil bli sett i sammenheng med allerede eksisterende prostipreststilling. Kontorsted: Kongsvinger kirkekontor.

Begge engasjementene varer frem til 1. desember 2008. Stillingene kan søkes enkeltvis eller sammen. Det er ikke tjenestebolig til stillingene.

Målform i soknene er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Stillingene er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest i lønsspenn 51 - 68, prostipreststillingen eventuelt i kode 0922 kapellan 44 - 50. Innskudd til Statens pensjonskasse. Godtgjørelser etter de til enhver tid gjeldende satser. Tilsetning skjer i henhold til gjeldende lov- og regelverk for tilsetning i staten, samt Tjenesteordning for menighetsprester.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prost Ingrid Vad Nilsen, tlf. 90 17 41 83 eller Hamar Bispedømmekontor tlf.: 62 55 03 50.

Søknad med CV vedlagt rett kopi av vitnemål og attester sendes til Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 Hamar innen 26. mars 2007.

Hamar bispedømme

Sokneprest i Hadeland og Land prosti med Fluberg og Skute sokn som tjenestested.

Fra 1. august er det ledig stilling som sokneprest ved Hadeland og Land prosti som tjenestestedistrikt og soknene Fluberg og Skute som tjenestested. De to soknene utgjør nordre del av Søndre Land kommune. De ligger langs begge sider av Randsfjorden og forbindes av Fluberg bru.

Kommunen har ca 6000 innbyggere hvorav ca 1900 bor i Fluberg, 500 i Skute og resten, ca 3600 i kommunens tredje sokn, Søndre Land.

Søndre Land er en typisk østlandskommune med skogkledde åser mot nordenden av Randsfjorden. Hov er administrasjons- og kommunesenter. Skogbruk er fortsatt viktig. Mindre produksjonsbedrifter gir en del arbeidsplasser i tillegg til handels- og service-næringer. Det er også en del som arbeidspendler til Gjøvik, ca. 30 km. Det går ekspressbuss til Oslo, ca 140 km.

Kommunen har 4 barneskoler og sentralisert ungdomsskole ved Hov. Det er videregående skoler på Dokka (20 km), Gjøvik og Brandbu (50 km).

Kommunen har fem kirker: Fluberg (1703), Landåsbygda (1965), Skute (1915), Hov (1781) og Enger (1875). Ved siden av de to prestene betjenes soknene av kirkeverge, diakon, organist i hel og deltid, kirketjenere og menighetssekretær. Fluberg sokneprest har til nå hatt kontor i presteboligen. Det vil nå bli flyttet og knyttet til øvrige kirkekontor i eget hus, "Oppistua" ved Hov kirke, i nær tilknytning til kommuneadministrasjonen.

Hadeland og Land prosti er i en overgangs- og utviklingsfase. Imple menter ingen av nye tjenesteordninger er iverksatt fra desember 2006. Prosten leder preste-tjenesten i prostiet og prostiet byr på et godt kollegafellesskap. Prostiet er ett beredskapsområde og prestene har vaktturnus.

I bygda er det en positiv holdning til kirkens arbeid. Det er et godt samarbeid mellom de tre soknene. Soknepresten møter i Fluberg og Skute sokneråd og vil ha ansvar for kirke-bokføringen i disse to sokn. Det er naturlig å utvikle et samarbeid mellom de to preste-stillingene i Søndre Land kommune. Søndre

Land sokn vil derfor være sokneprestens sekundære tjenestested.

I Fluberg og Skute sokn ble det i 2005/06 holdt 50/45 gudstjenester. Det var 25/22 døpte og 20/25 konfirmerte. Det ble utført 10/7 vigslar og 40/37 gravferder. For hele kommunen var tallene i 2006: 100 gudstjenester, 54 døpte, 60 konfirmerte, 12 vigslar og 83 gravferder. I tillegg betjenes Hovli alders- og sykehjem regelmessig. I samarbeid med diakonen alternerer prestene også sporadisk til flere institusjoner med beboere innen HVPU.

- Vi søker en god "all-round" prest som
- vil videreutvikle gudstjenestelivet
  - ønsker å ivareta soknens diakonale opp-gaver sammen med diakon og diakonutvalg
  - vil prioritere trosopplæring for barn og ungdom
  - har gode samarbeidsevner

Til stillingen hører en romslig bolig, eiet av Opplysningsvesenets Fond. Den ligger vakkert til på østsiden av Randsfjorden. Bygningen er fredet. Nødvendig oppussing vil bli gjennomført i forbindelse med presteskiftet.

Den som tilsettes må rette seg etter de regler og bestemmelser som måtte bli truffet om leie, bruk og eventuell flytting av bosted. Tjenestebolig for prester er tjenestebolig i henhold til husleieloven § 11.3. Dette gir leieren færre rettigheter enn ved leie av annen bolig.

Målform i soknene er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest i lønsspenn 51 - 68. Innskudd til Statens pensjonskasse. Godtgjørelser etter de til enhver tid gjeldende satser. Tilsetting skjer i henhold til gjeldende lov- og regelverk for tilsetting i staten, samt Tjenesteordning for menighetsprester.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til prosten i Hadeland og Land, 61 33 52 05 eller til Hamar Bispedømme-kontor tlf.: 62 55 03 50.

Søknad med CV vedlagt rett kopi av vitnemål og attester sendes til Hamar bispedømmeråd, Postboks 172, 2302 Hamar innen 13. april 2007.

Tunberg bispedømme

Ledig stilling som sokneprest i Nord-Jarlsberg prosti med særskilt arbeidsområde/tjenestested Holmestrand og Hillestad sokn.

Stillingen som sokneprest i Nord-Jarlsberg prosti, med soknene Holmestrand og Hillestad som tjenestested er ledig. Stillingen vil ha særskilt ansvar som sokneprest for Holmestrand og Hillestad sokn, men soknepresten vil også inngå i tjenestesamarbeid med soknepresten i Botne sokn når det gjelder gudstjenester og kirkelige handlinger. Ny tjenesteordning er ennå ikke fullt implementert i Nord-Jarlsberg prosti. Den prosessen vil bli gjennomført med ny prost.

Botne prestegjeld omfatter Holmestrand kommune og har 3 sokn: Botne hovedsokn med ca 7650 innbyggere, Holmestrand sokn med 1100, og Hillestad sokn med 850. Det er to soknepreststillinger i prestegjeldet.

Botne kirke ble bygget ca 1200 og har 220 sitteplasser. Holmestrand kirke er en trekirke fra 1674, bygget i en spesiell y-form og har 300 sitteplasser. Hillestad kirke er en langskipet tømmerkirke fra 1724 med 150 sitteplasser. Det er kirkegårder ved kirkene i Botne og Hillestad. I Holmestrand er det kirkegård med kapell ca 1 km sør for kirken.

I Holmestrand kirke er det gudstjeneste annenhver søndag og på 1.dagene i høytidene. I Hillestad kirke annenhver søndag og 2.dagene i høytidene. I Botne kirke er det hver søn- og helligdag, bortsett fra 2 dagene i høytidene. På Holmestrand sykehjem er det gudstjeneste 2.dagene i høytidene. Gudstjenestene fordeles likt mellom prestene. Det er kirkeverter og tekstlesere i alle kirkene. For tiden er det ca 70 konfirmanter. Prestene har i felleskap ansvar for konfirmandundervisningen.

Det er 5 barneskoler, 1 ungdomsskole og 1 videregående skole i prestegjeldet, samt et kompetansesenter for døve (døveskolen) og voksenopplæringen.

Skolegudstjenester holdes for hver av grunnskolen 1 gang pr. år samt døveskolen og voksenopplæringen. Samarbeidet med skolene er godt. Det foreligger samarbeidsplan for samarbeidet skole-kirke.

I prestegjeldet er det foreninger for både indre og ytre misjon. I tilknytning til bedehuset

på Gullhaug, driver Misjonssambandet sitt arbeid, med bl.a. barnehage.

Botne menighets bedehus (BMB) eies av Normisjon og menigheten, her drives det er allsidig arbeid og her er det også barnehage.

Før jul og påske er det henholdsvis julevandring og påskevandring i kirkene for barnehagene. Kantoren i Botne har ansvar for korvirksomheten. Det er søndagsskole i Hillestad og Botne.

På Holmestrand sykehjem, Rove gård og eldresentrene i Holmestrand og på Gullhaug holder prestene andakt 1 gang pr. måned samt 4 gudstjenester på hvert av eldresentrene i året.

Det er felles kirkekontor for de 3 soknene sentralt i Holmestrand by. Her er det kontor-plass for prestene, kirkeverge, kontor og sekretær og et møterom/spiserom. Sokneprestene har 2 kontordager hver. For øvrig er det tilsatt kontor i hel stilling og organist i 40% i prestegjeldet, kirketjenere ved hver av kirkene og 2 kirkegårdsarbeidere. Det er ukentlig stabsmøte som ledes av kirkevergen med soknepresten i hovedsoknet Botne, som avløser. Samarbeidet med Holmestrand kommune er godt.

Soknepresten deltar i beredskapsturnusen for prostiet, anslagsvis 1-2 uker pr. semester.

Denne stillingen var tidligere en kapellanstilling. Den nye soknepresten må gå inn i et geistlig samvirke der menighetene bl.a. ønsker å vektlegge følgende:

- erfaring og engasjement for arbeid med barn og ungdom
- fornyelse av gudstjenesten med mål om søndagen som naturlig samlingspunkt for hele familien
- gode samarbeidsegenskaper og evne til å utruste/oppmuntre andre medarbeidere og frivillige.

Det er boplikt til stillingen i nyinnkjøpt moderne bolig på Gullhaug sentralt i kommunen, i et attraktivt boligstrøk med flott utsikt over bygda. Det er kort vei til barnehage, barneskole og dagligvarebutikk.

Boligen er oppført i 1978 og har et Bta/Boa: 357m²/271m. Tomten er på 1387m.

For bruk av bolig svares husleie etter fradragregulativets bestemmelser.

Boligen inneholder: U.etg: vindfang, hall

med trapp til h.etg, kjellerstue, bodseksjon med gang, bod, kjølerom og trimrom/hobbyrom. Soveromsavdeling med soverom, wc med vask, badstue og dusjrom.

H.etg. Soveromsgang, 2 soverom, hvorav det ene har utgang til luftbalkong, omkleddningsrom/garderobe, wc, bad i 2 avdelinger. Badet ble pusset opp i 2005, vaskerom med direkte utgang til hagen, lekkert kjøkken som ble helrenovert i 2004, stor stue med utgang til overbygd terrasse mot syd/vest. Det er parkett i stue og nytt skipsgulv på kjøkkenet.

Boligen fremstår i det hele tatt som meget velholdt og tiltalende, og er pusset opp fra 2004-2006. Oppvarming skjer ved: parafinbrenner, strøm og ved. Det er montert varme-pumpe i trappeløp mellom etasjene.

Målformen i kommunen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tunsberg bispedømme gir sine medarbeidere tilbud om arbeidsveiledning (ABV).

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 - sokneprest, lønnsnivå 51-68 i Statens lønnsregulativ. Pensjonsinnskudd. Endelig lønnsfastsettelse ved egen prosedyre etter tilsetning.

Øvrige godtgjøringer, rettigheter og forpliktelser som til enhver tid gjelder for presteskapet.

Nærmere bestemmelser om tjenestep oppgaver for stillingen kan bli fastsatt av bispedømmerådet etter gjeldende prosedyre.

Opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til soknepresten i Botne tlf 97 53 25 89, kirkevergen 33 06 40 50, evt. Tunsberg bispedømmekontor tlf 33 35 43 00.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og boligfradrag samt
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål og tjenstedistrikt.

Søknad m/ CV og relevante attester, vitnemål og referanser sendes Tunsberg bispedømmeråd, Postboks 1253 Trudvang, 3105 Tønsberg innen 31. mars 07.

Agder og Telemark bispedømme

Soknepreststilling i Kristiansand domprosti i Agder og Telemark bispedømme med Oddernes og Lund som tjenestested.

Stillingen som sokneprest i Kristiansand domprosti med Oddernes sokn som tjenestested og Oddernes og Lund som utvidet tjenesteområde er ledig fra 01.08.2007.

En ønsker at den nye sokneprest i tett samarbeid med menighetsråd, øvrige stab og et stort antall frivillige vil være aktiv pådriver for at menigheten skal være tydelig tilstede i lokalmiljøet. Videre er det ønskelig at den nye sokneprest har erfaring med og ønsker å engasjere seg aktivt i videre utvikling av menigheten - herunder tilrettelegge for et variert og inkluderende gudstjenestetilv. Av personlige egenskaper vil evne til samarbeid, kommunikasjon, omsorg og inkludering særlig vektlegges.

Oddernes menighet har et omfattende og variert arbeid for alle aldersgrupper. Kirkesøkningen i menigheten er god. Gjennomsnittsalderen er forholdsvis høy, og tilrettelegging av menighetens aktiviteter for ungdom og yngre familier prioriteres særlig. Menighetsrådet arbeider med ny strategiplan for perioden 2007-2010, som vil gjenspeile satsingsområdene for videre vekst og utvikling. Menighetsrådet har også utarbeidet trosopplæringsplan som det jobbes aktivt med, og har gudstjenesteutvalg som arbeider med gudstjenestefornyelsen.

Soknepresten får hovedansvar for preste-tjenesten i Oddernes sokn som også inkluderer Justvik og Ålefjær menighetsdistrikt. Soknet har en befolkning på ca. 8.500 innbyggere (7.410 medlemmer) - men utvikling av nye populære boligområder medfører at menigheten vokser raskt i årene som kommer.

Oddernes kirke er en vakker og gammel middelalderkirke som feiret sitt 950 års jubileum i 1990. Nytt barokkorgel ble innvidd i 1993. Det er stort Menighetshus ved siden av kirken med moderne kontorer og romslige menighetslokaler. Justvik kirke er en moderne arbeidskirke som ble innvidd i 1996.

Domprostiet er inndelt i 4 soner. Det innebærer at Oddernes menighet koordinerer og utveksler sin prestatjeneste med nabo-

menigheten Lund. Lund menighet har i dag to prestestillinger, og Oddernes menighet har en stilling som sokneprest. I tillegg har Oddernes ansatt en prest (lønnet av givertjeneste) som bruker ca 50% av sin tid som diakon og ca 50% av sin tid som menighetsprest i Justvik. Menighetspresten holder én gudstjeneste i måneden, fortrinnsvis i Justvik.

Oddernes og Lund kirker har gudstjeneste hver søndag, Justvik kirke har gudstjeneste 2 ganger i måneden. I tillegg kommer høytidene, skole- og barnehagegudstjenester og institusjonsgudstjenester

Pr. i dag har soknepresten i Oddernes ansvaret for å koordinere gudstjenestene i de tre kirkene innenfor fridagsavtalen. Domprosten vil i tillegg pålegge andre prester i prostiet å ta gudstjenester i Oddernes for å ivareta ansvaret for prestens fritid.

Det er også inngått avtale om koordinering av tjenesteuker slik at de tre offentlig ansatte prestene har tjenesteuke hver tredje uke og dekker begge sokn. I tillegg har soknepresten i Oddernes ansvar for fordelingen av vigslene i Oddernes kirke. Kirken er svært populær for vigslor - i 2006 var det 75 vigslor i Oddernes.

Oddernes betjenes av daglig leder, kirke-tjener, kantor, kateket og sokneprest, alle i hele stillinger. I tillegg er det trosopplæringsmedarbeider i 50% knyttet til prosjektet "Konfirmant online". Dessuten er det gjennom givertjenesten tilsatt menighetsprest/diakon i 100% og ungdomsarbeider i 30%. I Justvik er det tilsatt klokker/kirketjener i 50% og kantor i 20% stilling.

Menighetspresten deltar i menighetsutvalget i Justvik, soknepresten har fast sete i Oddernes Menighetsråd. Soknepresten deltar i konfirmantundervisningen i Oddernes, mens menighetspresten har tilsvarende ansvar sammen med kateketen i Justvik. For innværende år er det 97 konfirmanter i menigheten.

Det er tre institusjoner (Kløvertun, Bispegra og Kongsgård sykehus) hvor det er månedlige besøk fra prest. Dette koordineres av menighetspresten/diakonen.

Oddernes menighet har et utstrakt og variert arbeid for alle aldersgrupper.

Innenfor Oddernes menighet ligger det fire barneskoler (Presteheia, Fagerholt, Justvik og Erkleiv), Steinerskolen, Gimle videregående skole, Katedralskolen, Gimlekollen Medie-høgskole og HiA (Høgskolen i Agder) HiA har egen studentprest som p.t. har én gudstjeneste i kvartalet i Oddernes kirke.

Målformen i kirke og skole er bokmål, men søkere må bekrefte at de behersker begge målformer.

Til stillingen hører statlig tjenestebolig som ligger like ved Oddernes kirke. Det er bygget i 1923, men jevnlig oppusset og er i god stand. I første etasje er det 3 stuer, kjøkken og kontor. I andre etasje er det 4 soverom, bad og WC. På loftet er det 2 mindre rom. Garasje og bod. Stor hage.

Kvinner oppfordres til å søke.

Den som blir tilsatt må finne seg i :

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Stillingen lønnes som sokneprest, kode 0930, lønnstrinn 51-65. Pensjonsinnskudd. Godtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fåes ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120, domprosten i Kristiansand, tlf. 38107750 eller soknepresten i Oddernes tlf. 38058750.

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestillinger i Agder og Telemark, må være Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand i hende innen 11.04.2007. Skjemaet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal, eller fås ved henvendelse til bispedømmekontoret.

Agder og Telemark bispedømme

Stillingen som sokneprest i Kristiansand domprosti i Agder og Telemark bispedømme med Randesund sogn som tjenestested og Tveit og Hånes som utvidet tjenesteområde er ledig.

Randesund sokn er en del av Kristiansand og ligger på østsiden av Topdalsfjorden med 7 minutters kjøring til bykjernen. Prestegjeldet grenser til Hånes og Høvåg menigheter.

Randesund sokn har 11000 innbyggere av dem hører 8500 til Den norske kirke. Randesund er Kristiansands store utbyggingsområde. Folketallet ventes å stige sterkt i fremtiden.

Soknet har to gudstjenestesteder: Randesund kirke fra 1864 i Ytre Randesund som også har kirkegård og Søm kirke som ble vigslet 1. s i advent 2004. Det er blitt et praktbygg med et flott kirkerom, gode kontorlokaler og rom til menighetens mange aktiviteter. Vi har opplevd en stor øking av mennesker som har søkt kirken etter at den ble vigslet.

Randesund har to prester, kapellan og sokneprest. Av kapellanens fulle stilling skal 20% gå til ungdomsarbeid i menigheten og 20% til ungdom i prostiet.

Soknepresten inngår sammen med kapellanen og de to andre prestene i tjenestesonen i en turnusordning når det gjelder kirkelige tjenester.

Soknepresten og kapellanen deler gudstjenestene seg imellom. Randesund kirke vil ha gudstjeneste annen hver søndag og Søm kirke hver søndag i skoleåret. Om sommeren er flere gudstjenester rettet mot sommergjester.

Soknepresten har hittil deltatt i konfirmandarbeidet sammen med kateket og kapellan.

Soknepresten er medlem av Randesund menighetsråd og med i arbeidsutvalget. Soknepresten har ansvar for å lede og organisere prestetjenesten i soknet. Evner til ledelse, samarbeid og samhandling vil derfor være viktige egenskaper knyttet til stillingen.

Menighetens stab består foruten de to prestestillingene av daglig leder, kateket og diakon. Det er ansatt 2 kirketjenere og to organister i henholdsvis 80 og 20% stilling.

Menigheten har hatt en satsing på barne- og ungdomsarbeidere og har ansatt ungdomsarbeider i 40% stilling og ettåring.

Menigheten har fått penger til dåpsopplæringprosjekt med prosjektleder i halv stilling. Alle ansatte har kontor plass i Søm kirke.

I prestegjeldet er det to ungdomsskoler og fire barneskoler. Det finnes et systematisk og godt samarbeid mellom skole og kirke.

I Randesund finnes det to frikirkelige menigheter, Randesund frikirke og Randesund misjonsmenighet. Samarbeidet med disse er godt. Flere frivillige organisasjoner har sin virksomhet i prestegjeldet, som drives både på eget bedehus og i menighetens lokaler.

Det finnes et stort arbeid for alle aldersgrupper i menigheten. Ikke minst når det gjeldet kor. Her finnes to menighetskor, og et barnekor. Ungdomsarbeidet er i vekst.

Menighetens gudstjenesteutvalg arbeider aktivt med utvikling av gudstjenesten.

Ytterligere opplysninger om menigheten kan fåes ved å gå inn på menighetens nettside www.randesund.no

Visjonen for Randesund menighet: Et fellesskap for alle: i tro på Jesus Kristus - i tjeneste for medmennesker.

Målformen i kirke og skole er bokmål, men søkere må bekrefte at de behersker begge målformer.

Det er boplikt til stillingen. Den nye soknepresten skal bo sentralt i Randesund. Egnert prestebolig vil bli skaffet til veie og stilt til disposisjon.

Den som blir tilsatt må finne seg i :

- Endringer i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt med hensyn til tjenesten og tjenesteområde.

Stillingen lønnes som sokneprest, kode 0930, lønnstrinn 51 - 65.

Pensjonsinnskudd.

Gudtgjørelser etter gjeldende satser.

Nærmere opplysninger om stillingen kan fåes ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor tlf. 38105120, domprosten i Kristiansand tlf. 38107750 eller soknepresten i Randesund tlf. 38146160.

Søknad med CV, referanser, kopi av vitnemål, attester og skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestillinger i Agder og Telemark, må være Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand i hende innen 11.04 2007. Skjemaet ligger på www.kirken.no/agder under fagområde/personal, eller fås ved henvendelse til bispedømme-kontoret.

Agder og Telemark bispedømme

Stillingen som sokneprest i Lister prosti i Agder og Telemark bispedømme, med Feda og Fjotland sokn som tjenestested.

Stillingen som sokneprest i Lister prosti med Feda og Fjotland sokn som tjenestested er ledig.

Feda og Fjotland sokn omfatter - sammen med Kvinesdal sokn - Kvinesdal kommune. Kommunen ligger strategisk plassert i Listerregionen i vestre del av Vest-Agder.

Kommunen har 5564 innbyggere hvorav vel 600 bor på Feda og omtrent like mange i Fjotland sokn.

Kommunen grenser til Flekkefjord, Hægebostad, Lyngdal og Farsund kommuner. Ny E 39 går gjennom Feda, og med nye tilstøtende veganlegg binder Listerregionen sammen på en god måte. Avstanden fra Feda til Stavanger er 138 km og til Kristiansand 98 km.

Kommunen strekker seg fra fjorden ved Feda og helt til Knaben, som ligger på høyfjellet. Her er en vakker og variert natur med gode muligheter for et rikt friluftsliv. Kvinesdal er en aktiv kommune både når det gjelder kultur, handel og industri. To store bedrifter er under etablering.

Feda kirke er fra 1802, mens Fjotland kirke er fra 1837. Begge er renovert de siste årene. Fjotland kirke har kirkestue i umiddelbar nærhet. I Fjotland sokn ligger også Netlandsnes kapell og Knaben kapell. Knaben kapell blir vesentlig brukt i forbindelse med turistsesongene. Her har vært stor hytteutbygging.

I Feda er det årlig ca 10 konfirmanter og det samme i Fjotland. Det arbeides aktivt med gudstjenestefornyelse. Mye av menighetsarbeidet ellers drives i tilknytning til de mange bedehusene. Det drives et variert barnarbeid og en del møtevirkomhet. Kvinesdal kommune er kjent for et rikt sang og musikkliv som også gjenspeiles i menighetslivet. Søkene i kommunen har fått tildelt trosopplæringsmidler og et prosjekt for barn mellom 0 og 6 år er i gang. Prosjektet har navnet Hokus-Pokus-Filiokus. Ungdomsarbeidet er et prioritert arbeid. Samarbeidet mellom kirke og bedehus er godt.

I Fjotland sokn nyttes nynorsk. I Kvinesdal og Feda bokmål.

I Kvinesdal sokn ligger også Sarons Dal med bibelskole og et omfattende arbeid for verdens-evangelisering. Samarbeidet med Sarons Dal og den lokale pinsemenigheten Kirken i Dalen, er meget bra.

I Feda sokn ligger Fedaheimen og Feda skole med elever fra 1-10 klasse. I Fjotland sokn ligger Fjotlandsheimen, Kvinatun leirsted og Kvinlaug skule med elever fra 1-10 klasse. I Kvinesdal sentrum ligger videregående skole. Kommunen har full barnehagedekning.

Kirkekontoret ligger i kommunesenteret Liknes. Kontorforholdene er gode. Den nye soknepresten blir en del av et aktivt kontor-fellesskap sammen med soknepresten i Kvinesdal sokn, kirkeverge, prosjektstab, diakon og merkantilt personale. På stabsmøtene deltar også de øvrige ansatte hos kirkelig fellesråd.

Soknepresten er med i Feda og Fjotland menighetsråd og har ansvaret for kirkebokføringen i disse soknene.

Det er et nært tjenestesamarbeid med soknepresten i Kvinesdal sokn. Det er gudstjenestesamarbeid og tjenesteuke hver annen uke etter turnus. Tjenesteukene omfatter hele Kvinesdal kommune. Arbeidsfordelingsplan er under utarbeiding.

Prosten leder prestetjenesten i prostiet og innkaller prestene til samlinger for faglig utvikling, åndelig fellesskap, orientering og drøfting.

Soknepresten går også inn i samarbeid om beredskapsvakt med de andre prestene i prostiet ca 4 uker i året.

På denne bakgrunn søker menighetene etter en sokneprest med evne til

- fleksibilitet og samarbeid både med menighetsråd, stab, bedehus og lokale foreninger
- åndelig og strategisk ledelse i arbeide med å bygge og videreutvikle menighetsarbeidet
- å utruste og oppmuntre andre medarbeidere til tjeneste
- å være bidragsyter i arbeidet med gudstjenestefornyelse

Søker må bekrefte at hun/han kan bruke begge målformer.

Kvinner oppfordres til å søke stillingen.

Det er plikt til stillingen. Den er vedtatt at

den nye soknepresten skal bo sentralt i Kvinesdal. Egnest prestebolig vil bli stilt til disposisjon.

Den som blir tilsatt må finne seg i:

- Endring i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.
- Alle avgjørelser som måtte bli tatt i forhold til tjenesten og tjenestested.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest (l.tr. 51-65) Pensjonsinnskudd. Til lønnen kommer regulativmessige godtgjøringer og skyssgodtgjøring etter statens regulativ.

Søknad med kopi av vitnemål, attester, CV, referanser og utfylt skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedømme, må være kommet til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand innen 11.04.2007. Skjema ligger på www.kirken.no/agder under fagområdepersonal. Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor ,tlf. 38 10 51 20, prosten i Lister tlf. 38328120 eller soknepresten i Kvinesdal tlf. 38357830.

Agder og Telemark bispedømme

Sokneprest i Otredal prosti med Valle og Hylestad sokn og Bykle sokn som tenestestad Ny utlysning (2.gong).

Det er ledig stilling som sokneprest i Otredal prosti med Valle og Hylestad sokn og Bykle sokn som tenestestad. Dei to sokna omfattar dei to kommunane Valle og Bykle, øvst i Setesdal i Aust-Agder. Utvida tenesteområde er Bygland sokn og Årdal sokn i nabo-kommunen Bygland, og utgjør øvre region i prostiet.

Fire ulike bygder ligg etter kvarandre langs Riksveg 9. Det er sju og ei halv mil frå Hylestad i sør, via kommunesentra i Valle og i Bykle, til Hovden i nord. I tillegg noko spreidd busetnad på gardar og mindre grendesamfunn. Her finn ein både jordbruk, vasskraftverk, entreprenørskap og ei sterk turistnæring i vekst i høgfjellet. Hovden er ein vintersportsstad, der det kan vere opp mot 20 000 turistar i jol, påske og andre høgsesongshelger. Dette har innverknad på stillinga i høve til til dømes gudstenestetilbod, samarbeid med besøkande grupper og krisearbeid. Prestegarden ligg i Valle. Næraste by er Kristiansand, 16 mil sør for Valle.

Folketalet i Valle er i underkant av 1400, i Bykle litt under 900. Om lag 90% er medlem i Den norske kyrkja. Alle fire bygdene er kyrkjestader, kyrkjene er jamt over i god stand:

- Hylestad kyrkje, 1839, 150 sitjeplassar, ca 20 gudstenester.
- Valle kyrkje, 1844, 400 sitjeplassar, ca 20 gudstenester.
- Bykle kyrkje, 2004, 220 sitjeplassar, ca 20 gudstenester.
- Bykle gamle kyrkje, 1620, 80 sitjeplassar, ikkje gudstenester.
- Fjellgardane kyrkje (Hovden), 1957, 110 sitjeplassar, ca 10 gudstenester.

Alle kyrkjene har gode orgel, alle er ganske nye eller nyrestaurerte. I tillegg til kyrkjene blir bedehus, samfunnshus og andre forsamlingslokale nytta til kristeleg arbeid. Det er kyrkjegard og bårehus i alle fire bygdene.

I begge sokn er det tilsett kyrkjuverje/sjef i fulle stillingar, der 40% av stillingane er kyrkjelydsarbeid. Kantor/organist er i samarbeid med kulturskulen i kommunane, i Bykle

40%, i Valle 50% organiststilling. Kyrkje-tenarar/klokkarar i små stillingar ved kvar kyrkje, knytt til gudstenester og kyrkjelege handlingar. Diakon i 70% stilling i prostiet, 30% av denne stillinga i Valle prestegjeld. Dei tilsette har arbeidsplass på litt ulike stader, soknepresten har kontor plass i Valle kommunehus, der også kyrkjesjefen i Valle har kontor.

I prestegjeldet blir det drive sundagsskular, barnekor, speidar, hobbygrupper og einskild-tiltak for barn og ungdom. Det er vanlegvis god oppslutnad om konfirmasjonen, kulla plar vere ca 25-30 totalt. Soknepresten har ansvaret for konfirmasjonsundervisninga. Setesdal vidaregåande skule har avdelingar i Valle og på Hovden. Samarbeidet mellom frivilljuge og tilsette er godt. Det er Bibel/samtalegrupper for vaksne, har vore fleire Alphakurs, og er stadig møtehelger, hovudsakleg ved Normisjon og NLM. Det er alders- og sjukeheimar i Valle og Bykle, der soknepresten har andaktar. I Bykle er det ei pinseforsamling, og i Valle ein kyrkjelyd i Den evangeliske, lutherske frikyrkje.

Kyrkjelyden ønskjer ein sokneprest som

- har evne til åndeleg og strategisk leiing i prosessen med å bygge og utvikle kyrkjelydsarbeidet.
- kan dokumentere gode samarbeidsevner og evne til nyskaping og utvikling.
- kan vere ein pådrivar for å løyse ut gåver og talent og rettleie tilsette og frivilljuge i kyrkjelyden.

Kyrkjelyden hadde bispevisitas våren 2006. I visitasmeldinga og visitasrapporten kan ein få meir innsyn i kyrkjelydslivet. Denne kan ein få ved å vende seg til bispedømekontoret eller eit av kyrkjekontora.

Stillinga er tillagt buplikt. Prestegarden er i god stand, bygd i 1924. Bustaden ligg solrikt og usjenert til rett ved Valle kyrkje. I første etasje ligg nyoppussa kjøkken med kjølerom og teglsteinsomn, toalett, tre stover og kontor. I 2.etasje ligg fem soverom og bad. Det er planlagt å lage eige vaskerom. Det er garasje med vedbod, og 2 mål hage med frukttre og bærbuskar.

Området er flott for friluftsliv. Det er generelt gode sosiale tilhøve og vel utbygde kommunale tenester. Full barnehagedekning og gode

omsorgsordningar. Det er gode sjansar for jobb for ektemake.

Stillinga lysast ut etter ny tenesteordning for Den norske kyrkja, gjeldande frå 01.07.04. Den som blir tilsett må rette seg etter:

- Endringar i tenesteordning for kyrkjelydsprestar og reglar om lønstilhøve og aldersgrense for geistlege tenestemenn.
- Eventuelle endringar i høve til teneste og tenesteområde.
- Eventuelle vedtak om leie, bruk og flytting av bustad.

Målforma er nynorsk, men søkjarar må kunne bruke begge målformer.

Stillinga er løna som sokneprest i kode 0930 lønnstrinn 51 - 68. Pensjonsinnskott. Til løna kjem regulativmessige godtgjersler og skyssgodtgjersle etter staten sitt regulativ.

Kvinner oppfordrast til å søkje.

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV, referansar og utfylt skjema for standard-opplýsningar ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedøme, må vere kome til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand 2006 innan 11.04.2007. Skjema ligg på www.kirken.no/agder under fagområdepersonal, eller ein kan få det ved å vende seg til bispedømekontoret, tlf. 38 10 51 20. Her kan ein også få nærare opplysningar om stillinga. Andre som kan gje opplysningar om stillinga og innsyn i kyrkjelydsarbeidet er:

- Sokneprest Theis Salvesen, tlf. 37937111/99563376.
- Kyrkjevevjerje i Bykle Helene Horverak, tlf. 37938570/95204304.
- Kyrkjesjef i Valle Sissa Ringstad, tlf. 37937524/97784706.

Agder og Telemark bispedømme

Stillingen som sokneprest i Aust Nedenes prosti, i Agder og Telemark bispedømme, med Gjerstad og Vegårshei sokn som tjenestested.

Stillingen som sokneprest (100%) i Aust Nedenes prosti, med Gjerstad og Vegårshei sokn som tjenestested er ledig fra 1. august 2007.

De to soknene utgjør kommunene Gjerstad og Vegårshei. I Gjerstad bor det 2500 mennesker, og på Vegårshei 1850.

Sørlandsbanen har stoppested i begge kommuner. Avstanden med bil mellom Gjerstad kirke og Vegårshei kirke er 18 kilometer.

Gjerstad kommune er delt i to deler. Det er øverbygda som er det administrative og kulturelle senter. Her ligger også prestegården og kirka. Det er 8 km til E-18, som går gjennom ytterbygda. Her ligger Brokelandsheia som er kommunens service- og næringsområde.

Gjerstad ligger sentralt plassert i Agders østregion. Det er ca en halv times kjøring fra prestegården og til de tre nærmeste kystbyene Kragerø, Risør og Tvedestrand. Videre er det snaut en times kjøring til Arendal i vest og Porsgrunn i øst.

Gjerstad og Vegårshei byr på rike muligheter til jakt, fiske og friluftsliv. Det er også svært aktive idrettsklubber her som tilbyr gode forhold for både sommer- og vinteridrett. Fylkets skisenter ligger på Vegårshei. Det er også et variert kulturliv i begge kommuner. Her er bla. interkommunal kulturskole, musikkorps, kor og 4-H klubber. Holmen Gård ligger i bygda, og brukes av Norges Husflidslag som kurscenter.

Til stillingen hører Gjerstad prestegård der soknepresten har boplikt. Boligen ble totalrenovert i 1993/94, og er i dag en svært god og praktisk familiebolig. Den er fra 1896, og har en grunnflate på ca. 170m². Boligen har en stor og vakker hage, og ligger sentralt til i øverbygda med flott utsikt over Gjerstadvannet.

Det var her matematikeren Nils Henrik Abel vokste opp.

Til skole, barnehage, butikk, kommunehuset og kirka er det gangavstand.

Prestegjeldet betjenes i dag av sokneprest og

kapellan, begge i 100% stillinger. Prestene fordeler tjenesten seg imellom, etter fastsatt ordning. De har hver sine tjenesteuker og betjener da begge kirkene. Det er ca. 45 gudstjenester i hver av kirkene. Det er til sammen ca 60 gravferder og 10-15 vigslor i året. I Gjerstad er det årlig 25-40 konfirmanter, mens på Vegårshei er det 10-20. Begge sokn har ansatt daglig leder. I Gjerstad er det 75% stilling, og på Vegårshei 70%. Til begge stillingene hører kirkebokføring. I Gjerstad har soknepresten og daglig leder kontorfellesskap i kommunehuset. Kontorforholdene er gode. Samarbeidet med kommunen og kommunens administrasjon er svært godt.

Gjerstad kirke er bygdas stolthet. Den ble restaurert og tilbakeført til sin opprinnelige skikkelse i 2004. Det er en stor trebasilika fra 1849. Den kjente kirkearkitekten Grosch har tegnet den. Kirken rommer ca 500 personer.

Kirkesøkningen er god. Det er et godt samarbeid mellom de forskjellige menighetene. I Gjerstad har frikirken og pinsemenigheten egne menigheter og gode lokaler.

Det finnes mange lag og foreninger i begge sokn som arbeider både for indre og ytre misjon. Det er også mange barne- og ungdomslag. Noen av disse drives i samarbeid med de andre menighetene.

Gjerstad menighetsråd har utarbeidet en trosopplæringsplan som er styrende for alt barne-, ungdoms og konfirmantarbeid. Videre har også Gjerstad menighetsråd valgt unge barnefamilier som sitt nye satsningsområde. Derfor søker menigheten etter en prest som har fokus på dette arbeidet. Menighetsrådet ønsker også en prest med gode samarbeidsevner.

Søker må bekrefte at hun/han kan bruke begge målformer.

Kvinner oppfordres til å søke stillingen.

Den som blir tilsatt må finne seg i:

Endring i tjenesteordning for menighetsprester og regler om lønnsforhold for geistlige tjenestemenn.

Alle avgjørelser som måtte bli tatt i forhold til tjenesten og tjenestested.

Stillingen er lønnet i stillingskode 0930 sokneprest (l.tr. 51-65) Pensjonsinnskudd.

Til lønnen kommer regulativmessige godtgjøringer og skyssgodtgjøring etter statens regulativ.

Søknad med kopi av vitnemål, attester, CV, referanser og utfylt skjema for standardopplysninger ved søknad på prestestilling i Agder og Telemark bispedømme, må være kommet til Agder og Telemark bispedømmeråd, Postboks 208, 4662 Kristiansand innen 11.04.2007. Skjema ligger på www.kirken.no/agder under fagområdepersonal. Nærmere opplysninger om stillingen kan fås ved henvendelse til Agder og Telemark bispedømmekontor, tlf. 38 10 51 20, prosten i Aust-Nedenes tlf. 37199693 eller soknepresten i Gjerstad tlf. 37119748.

Stavanger bispedømme

Prostiprest 50% i Ytre Stavanger prosti med særlig tjeneste i Madlamark sokn.

Stilling ledig som prostiprest (50%) i Ytre Stavanger prosti med særlig tjeneste i Madlamark sokn.

Ytre Stavanger prosti ble opprettet 01.01.06 og omfatter menighetene Hillevåg, Hinna, Gausel, Madlamark, Hafrsfjord, Sunde, Tasta og Vardeneset, plassert i en ring rundt bykjernen. Hinna og Sunde har to prester i offentlige stillinger, de andre en. Tjenestemessig er det naturlig å inndele dem i tre tjenestedistrikter: Hillevåg, Hinna, Gausel i sør langs Gandsfjorden; Madlamark, Hafrsfjord, Sunde i vest, og Tasta, Vardeneset i nord.

Prostesetet er lagt til Madlamark der prosten gjør tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter.

I forbindelse med at nytt prostesete er lagt til Madlamark blir det tilført en stillingsressurs på 50% med hovedarbeidsområde i Madlamark menighet.

Foruten prosten har Madlamark kateket, barne- og ungdomsprest, kantor, kirketjener/vaktmester og daglig leder, alle i hele stillinger.

Madlamark menighet har ca 5500 innbyggere. I menigheten er det 2 barneskoler,

1 ungdomsskole og flere barnehager. Menigheten driver en korttidsbarnehage med 4 tilsatte.

Den som blir tilsatt i stillingen, vil gå inn i et samarbeid med de andre tilsatte om å virkeliggjøre menighetens visjon om å skape et åpent og inkluderende fellesskap for alle generasjoner der:

- mennesker får livshjelp og rom for livsutfoldelse
- den enkelte har en tjeneste i tråd med sin utrustning og sine nådegaver
- og der mennesker kommer til tro på Jesus.

Den som tilsettes må påregne 2 gudstjenester i måneden, og ha ansvar for halvparten av de tjenesteuker som faller på Madlamark når det gjelder kirkelige handlinger. Prestene i Madlamark, Hafrsfjord og Sunde deler på ansvaret for den geistlige betjening ved Slåtthaug sykehjem.

Under prostens ledelse vil samarbeid med de andre tilsatte innen konfirmantarbeid, gudstjenester og samlinger for barn og unge, arbeid rettet inn mot skole og barnehage samt andre diakonale utfordringer være naturlige oppgaver så langt 50% stilling gir rom for dette.

Målformen er bokmål.

Stillingen lønnes i stillingskode 0930 prostiprest, ltr. 51-68 i Statens lønnsregulativ.

Vanlige regulativmessige godtgjørelser. Skyss og telefongodtgjørelse etter offentlige satser. Pensjonsinnskudd.

Tilsettingen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg

- a. etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. samt
- b. avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, særskilte samarbeidsområder og tjenestedistrikt.

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester må være Stavanger bispedømmeråd i hende innen 12. april 2007. **Merk:** CV vil bli brukt som utvidet søkerliste. Bruk gjerne PF sitt kompetansekart. Søknadspapirer returneres ikke.

Hvis søkeren ikke ønsker sitt navn offentliggjort må det eventuelt føres på CV. Referanser føres på søknaden.

Nærmere opplysninger ved henvendelse til stiftsdirektør Åge Bognø tlf: 51 84 62 70 eller fung. prost Kjell Farestveit tlf: 51 90 57 73.

Stavanger bispedøme

Sokneprest i Tungenes prosti med særlig tjeneste i Sjernarøy og Talgje sokn.

Sjernarøy, Talgje og Hesby sokn er dei tre sokna i Finnøy kommune Finnøy kyrkjelege fellesrådsområde.

Finnøy kommune er ein øykommune i Ryfylke. Kommunen har 16 øyar med busetting. Fleire av desse er bundne saman med bruer. Det er gode kommunikasjonar med hurtigbåt og ferje i kommunen og ut av kommunen mot Stavanger eller Haugalandet og indre Ryfylke. Øyane Finnøy og Talgje vil i 2009 få vegutløysing gjennom tunnel til Rennesøy / kystsamveg E39. Det er venta monaleg betre frekvens og kortare reisetid og for dei andre øyane i kommunen.

Finnøy kommune har 2771 (tal frå 2005) innbyggjarar. Kommunen er eit ferieparadis, og folketalet doblar seg i sommarmånadene. Jordbruk, gartneri, fiskeoppdrett, sjøfart og turisme ligg i botn for næringslivet i kommunen. Her er og fleire handverksverksemdar. Mange pendlar til Stavangerområdet. Her er eit rikt kulturliv og aktive idrettslag. Det ligg godt til rette for eit aktivt friluftsliv på sjø og land.

Tungenes prosti fell saman med kommunane Sola, Randaberg, Rennesøy og Finnøy. Folketalet er om lag 35000. Prostiet har 12 sokn, prost og 10 kyrkjelydsprestar i offentleg stilling. Samarbeidsområdet for den ledige stillinga er fellelsrådsområda Randaberg, Rennesøy og Finnøy. Prostiet er eitt beredskapsområde. Prosten har månadlege samlingar med prestane.

Finnøy kyrkjelege fellesområde har to sokneprestar og ein kyrkjeverje i 100% stilling. Hesby og Fogn kyrkjer har organist i 50% stilling. Kyrkjene har elles organistar, klokkarar, kyrkjetenarar og reinhaldarar i små stilingar. Den ledige prestestillinga har kontorplass i Sjernarøy, medan soknepresten med særleg teneste i Hesby sokn og kyrkjeverje har kontor i rådhuset på Finnøy. Kontoret i Sjernarøy er godt utstyrt og det er møterom knyt til kontoret. Kontoret ligg i sokkeletasjen av prestebustaden.

Prestane deler gudstenester og kyrkjelege handlingar i fellesrådsområdet mellom seg og samarbeider tett om arbeidet. I fellesråds-

området er det omlag 130 gudstenester, 30 gravferder, 40 konfirantar, 7 vigslar og 40 dåp i året. Leke gudstesteleiarar forrettar nokre gudstenester. Presten som vert tilsett er kyrkjebokfører for Sjernarøy- og Talgje sokn, og har sete i Sjernarøy- og Talgje sokneråd og i fellesrådet. Ein vil saman med prosten gå gjennom arbeidsdelinga mellom prestane.

Det kyrkjelege arbeidet i Finnøy er verdsett av kommunen og møter velvilje i administrasjon og politisk leiing.

Øya Finnøy er den største øya i kommunen og fell saman med Hesby sokn. Her bur 1537 menneske. Judaberg på Finnøy er kommunesenter for Finnøy kommune. Her ligg Finnøy sjukeheim med pleieavdeling og omsorgsbustader. Her ligg og Ryggabø utdannings-senter med vidaregåande skule og mykje kursverkssemd.

Øya Finnøy er ein skulekrins. På Finnøy sentralskule, avd. Hesby, går småskulelevane medan mellomsteget går på sentralskulen. Sentralskulen er ungdomsskule for heile kommunen. Det er god barnehagedekning og ny stor barnehage er nyleg tatt i bruk. Øyane Talgje, Fogn, Halsnøy, Ombo og Sjernarøyane har kvar sine oppvekstsentra med barnehage og 1-7 skule. Det er godt samarbeid mellom barnehage, skule og kyrkjelydane.

Sjernarøy sokn har Sjernarøy kyrkje som ligg på Kyrkjøy i Sjernarøyane og Jørstad kyrkje som ligg på Ombo. Nord-Hidle (28 busette), Helgøy/Nord-Talgje (84 busette) og Bjergøy, Aubø, Eriksholmen, Kyrkjøy og Tjul (276 busette) soknar alle til Sjernarøy kyrkje. Kyrkja er ei tømra, rose mala renessansekyrkje frå 1647. Øya Ombo er delt mellom Finnøy- og Hjelmeland kommune. Av 250 innbyggjarar på Ombo bur 195 i Sjernarøy sokn.

I Sjernarøy sokn er det lite aktivitet i bedehusa. Folk kjenner seg positivt knytte til kyrkja, men få tar aktivt del i det kyrkjelege arbeidet. Rekna i prosent ligg frammøte til gudstenester på eit godt landsnivå, men ofte er forsamlinga lita i tal.

Talgje sokn har dei busette øyane Talgje (164 busette), Fogn (334 busette), Halsnøy (142 busette), Bokn, Måløy og Byre (11 busette). Talgje kyrkje er ei lita, men svært vakker kyrkje frå 1100-talet. Talgebuen er stolte av kyrkja si. Fogn har ei moderne arbeidskyrkje frå 1991.

På Halsnøy er eit nytt og godt bedehus gudstenerom. Kristenlivet i Talgje sokn er prega av eit sterkt og aktivt organisasjonsfolk. Kyrkje og bedehus samarbeider godt og dei fleste kjenner seg heime begge stader. Eit godt barne- og ungdomsarbeid vert drive i soknet. Frammøte til gudstenerer er godt og folk flest er glade i og kjenner seg knytte til kyrkja.

Hesby sokn fell saman med øya Finnøy. Hesby kyrkje er ei vakker steinkyrkje frå mellomalderen. Også i Hesby sokn er kristenlivet prega av eit godt samvirke mellom organisasjonane og kyrkja. Den andre soknepresten i fellesrådsområdet er busett i dette soknet.

Presten som vert tilsett med særleg teneste i Sjernarøy- og Talgje sokn må gå inn i ei allsidig teneste i samsvar med tenesteordning for kyrkjelydsprestar. Ein viktig del av arbeidet blir å ha ansvar for dåpsopplæring i fellesrådsområdet. Sokna har eit felles undervisningsutval. Det har vore drive forskjellige former for dåpsopplæring i sokna og ein har samla erfaringar. Den store utfordringa ligg i å knyta saman det store frivillige arbeidet med nye tiltak, slik at ein får ein samla og gjennomførleg plan for dåpsopplæring. Sokneråda ynskjer ei fornying av konfirmantarbeidet. Presten bør ha god evne til kommunikasjon med unge. Det vert arbeid med å finna økonomisk grunnlag for å utvida staben innanfor områda dåpsopplæring og ungdomsdiakoni.

Presten vil bli tatt godt imot av positive og engasjerte medarbeidarar i kyrkjelydar, stab og råd. Gudstenerarbeid er prioritert og tilsette og frivillige medarbeidarar, kor og musikkarar gjer dette til ei glad teneste med stort rom for mangfald. Det er på sikt forventa tilflytting til kommunen og vekst i talet på unge familiar. Sokneråda ser det som viktig å nå desse slik at dei kjenner kyrkja som si. Her må ein våge fleksibilitet i tid, stad og former. Fleire av kyrkjene gjev ikkje rom for aldersdifferensierte opplegg på same tid.

Presten som vert tilsett må vera open og positiv i samvirke med bedehus og organisasjonar. Det viktig at presten finn vegen ut mellom folk og bygger relasjonar utanfor dei definert kristelege møtestadene.

Presten får bustad på Kyrkjøy i Sjernarøy. Huset var nytt i 2001. Bustaden er stor og har god, men enkel standard. Her er tre plan. I halve sokkeletasjen er det offentleg kontor skilt frå bustaden. I den andre halvparten er det eit ikkje innreia rom, matbu med plass for fryseboksar med meir, vaskerom, gang og eit lager for frukt og grønsaker. I førstehøgda er det stor stove med utgang til terrasse, kjøkken, 2 soverom, gang, bad, baderom med toalett og gjestettoalett. I andrehøgda er det 3 soverom, loftsstove og baderom med toalett. Huset vert varma opp med ved og straum. Her er garasje og ein solrik hage. Bustaden ligg i eit lite bustadfelt med kjekke naboar.

Vanleg bustadfrådrag vert trekt.

Nynorsk er målform i kyrkje og kommune.

Stillinga blir løna som sokneprest ltr. 51- 68 i Statens lønsregulativ.

Til løna kjem vanlege regulativmessige godtgjersler. Skyss og telefongodtgjersle etter offentlege satsar. Pensjonsinnkot.

Tilsetjinga skjer på dei vilkåra som til ein kvar tid gjeld og den som tilsetjas må retta seg

- a. etter dei endringar i lover, tariffavtalar, reglement m.v. samt
- b. avgjersler som kan influera på tenesta sine gjeremål, særlege samarbeidsområde og tenestedistrikt.

Søknaden med CV, vitnemål, referansar og attestar må vera Stavanger bispedømmeråd i hende *innan 12. april 2007*. **Merk:** CV vil bli brukt som utvida søkjarliste. Bruk gjerne PF sitt kompetansekart. Søknadspapir vert ikkje sende i retur.

Dersom søkjaren ikkje ønskjer sitt namn offentleggjort, må det eventuelt *førast* på CV. Referansar *førast* på *søknaden*.

Nærare opplysningar kan ein få ved å kontakte stiftsdirektør Åge Bognø tlf. 51846270 eller prost Finn Viggo Helgø tlf. 51413130.

Returadresse:
Luther Forlag
Grensen 3
0159 OSLO

UTKOMMER annenhver uke på Luther Forlag og redigeres av praktikumsrektor Halvor Nordhaug, rektor Vidar L. Haanes, prost Jan Otto Myrseth og kapellan Sunniva Gylver.

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, v/Eyolf Berg,
Luther Forlag, Grensen 3, 0159 OSLO.
Red. sekr.: Eyolf Berg.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLEGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan sendes til ovenstående e-post adresse.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Eyolf Berg,
Bok & Media AS, Grensen 3, 0159 OSLO.
Tlf. 91 17 65 37.
e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.
Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 7 annonsemoduler i LK:

1. *1/2 kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. *Kvartside* (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. *Halvside* (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. *Halvside* (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. *3/4 side* (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. *Helside* (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms
7. *Dobbelside* (Høyde 177 mm, bredde 2x127 mm) kr. 3500,- +moms

ISSN 0332-5431

